

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№18—19 (544—545)
5—12 травня 2011 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ДЯКУЄМО ЗА ПОДВИГ СВЯТИЙ І НЕВМИРУЩИЙ

Травень — останній місяць весни — відкриває мережу святкових днів, і найвеличніший із них — 9 Травня, День Перемоги. Цього року Першотравню — міжнародному святу трудящих — передувала сумна дата — 25-ті роковини Чорнобильської трагедії. Разом із нашими співвітчизниками до скорботних заходів з ушанування пам'яті загиблих та висловлення вдячності живим героям — чорнобильцям долучилися представники виборних органів та активісти профспілки в регіонах.

Керівництво Атомпрофспілки на чолі з її Головою Валерієм Матовим побувало на Чорнобильській АЕС і в зоні відчуження, зокрема у Чорнобилі. Лідери профспілки покладали кошики квітів до меморіалу ліквідаторам аварії на ЧАЕС, зустрілися з профактивом атомної станції та Чорнобильської об'єднаної організації, а також з ліквідаторами-колишніми спілчанами, для яких цього дня було організовано поїздку в зону відчуження.

Уже традиційно від Атомпрофспілки бере участь у жалобній панахиді, що проходить у м. Славутичі у ніч з 25 на 26 квітня, заступник Голови Атомпрофспілки — голова профкому ДП НАЕК «Енергоатом» Олексій Лич. На проведення тут скорботних заходів, зокрема, великого концерту-реквієму, що

завершився покладанням квітів до меморіалу «Героям Чорнобиля» о 01:23, профкомом «Енергоатома» було надано фінансову допомогу. У місті чорнобильських атомників відбулася зустріч з працівниками, які сьогодні несуть звитязну вахту на ЧАЕС. Багатьом учасникам ліквідації наслідків аварії, ветеранам ЧАЕС було вручено нагороди від Атомпрофспілки та «Енергоатома».

Сьогодні десятки сотень відважних приборкувачів ядерної стихії перебувають у лавах профспілки, для якої важливим завданням є не залишати жодного з них без належної підтримки, уваги і співчуття. Чорнобильцям надається моральна, юридична і матеріальна допомога, можливість оздоровитися й пролікуватися

у санаторіях ВАТ «Атомпрофоздоровниця».

Гуманні відносини багатьох років поспіль єднають Атомпрофспілку з міжнародним громадським об'єднанням інвалідів Чорнобиля «Промінь 5-2» (п'ята зміна, яка працювала на ЧАЕС у момент аварії), первинну організацію якого забезпечує профком «Енергоатома», зокрема, регулярно виділяє кошти на лікування, щорічні поїздки у Москву, на Мітинське кладовище, де поховані герої-ліквідатори. Прикметно, що саме на звернення «Променевиків», а також трудового колективу ДСП ЧАЕС та Атомпрофспілки президентським Указом у 2006 році було присвоєно звання Герой України працівнику Чорнобильської АЕС Олександрру Лелеченку (посмертно), який свідомо пішов на смерть, запобіг станційному розвитку страшної аварії — водневому вибуху на ЧАЕС.

Атомпрофспілка, пам'ятаючи про мужність і самовідданість учасників опору атомному лиху, постійно привертає увагу держави, її вищого керівництва до проблем соціального захисту чорнобильців, прискорення темпів ліквідації наслідків радіаційної аварії та забезпечення належних умов для проживання та роботи працівникам Чорнобильської зони.

(Матеріали за темою — на 4-5-й стор.)

Дорогі наші ветерани! Шановні спілчани!

Дозвольте від щирого серця привітати всіх Вас зі святом Великої Перемоги!

9 травня 1945 року — це священна пам'ять про ту велику і дорожку ціну, що її заплатив наш народ за вистражданий і довгоочікуваний мир. Ми завжди пам'ятатимемо, що День Перемоги — це велич Подвигу тих, хто на фронті і в тилу, являючи собою взірці мужності й героїзму, безмежної любові до рідної Вітчизни, виборів нам безцінну свободу і право на життя. І за це Вам — всенародна шана і повага.

Цього незабутнього дня згадаймо всіх солдатів Перемоги, чия життя забрала війна, доземно вклонимося їхній світлій пам'яті!

Шановні ветерани Великої Вітчизняної війни! Усі ми сповнені глибокої синівської вдячності Вам за бойові і трудові здобутки, що є гідним прикладом для сьогоднішніх нащадків і майбутніх поколінь.

Від щирого серця бажаю Вам, нашим найдорожчим людям, міцного здоров'я і щасливого довголіття, душевного тепла і доброти, повсякденної підтримки й уваги від рідних, громадськості й усього суспільства.

Ще раз зі святом усіх Вас, із Днем Перемоги!

З повагою

Голова Атомпрофспілки України
Валерій МАТОВ

«О БОЯХ-ПОЖАРИЩАХ, О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ...»

Ежегодно в має, в дні празднования победы над фашизмом в энергодарских школах проходят встречи с ветеранами Великой Отечественной.

Пётр Матвеевич Балдин рассказал ребятам, как воевал под Сталинградом и как, дойдя до Берлина, расписался на стене Рейхстага.

Несмотря на свой преклонный возраст (90 лет!), бывший фронтовик помнит во всех подробностях многие эпизоды военного лихолетья и собирает газетные вырезки о войне.

Свинцовые знаки судьбы

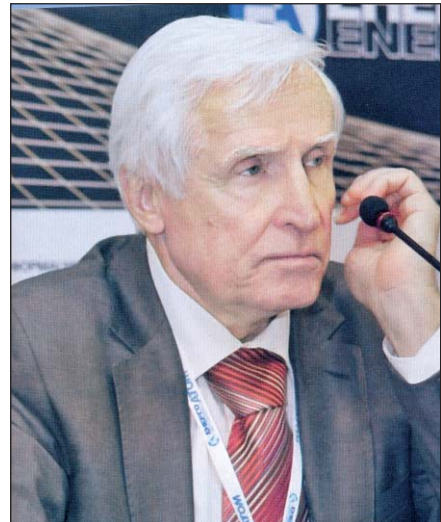
С каждым годом редет строй ветеранов, поэтому встреча с участниками войны воспринимается, как уникальная возможность получить информацию из первых уст.

Каждый раз, бывая у людей, хлебнувших горькую чашу военной нужды, удивляюсь их открытости, доброжелательности, приятной простоте и легкости в общении. Вот так, посетив семью инвалида 2-й группы Василия Негодина и участника Великой Отечественной войны Екатерины Меньшаковой, я с порога ощутила, что здесь живут оптимисты. Пожалуй, вот этот неисправимый оптимизм, доброта помогли этим людям выстоять тогда, в горячие военные годы, в тяжелое время послевоенной разрухи, и сейчас — в час болезней и физических недомоганий.

(Окончание на 7-й стр.)

ІНЖИНИРИНГОВІ ВИМІРИ БУДІВНИЦТВА 3-ГО І 4-ГО ЕНЕРГОБЛОКІВ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС

Владимир БРОННИКОВ: «Мы возводим заново современный блок, с современными показателями...»

Строительство 3-го и 4-го энергоблоков Хмельницкой АЭС открывает широчайшие возможности для украинских производителей оборудования, товаров, работ и услуг. Первый транш кредита на сумму миллиард долларов от ОАО «Сбербанк России», по всей видимости, поступит уже в первом полугодии 2011 года.

Как только деньги поступят в ГП НАЭК «Энергоатом», в Компании сразу же объявят серию тендеров на выполнение различного рода работ, суммарный годовой объем которых оценивается в полмиллиарда гривен. О новых проектах «Энергоатома» в 2011 году, а также о том, как следует действовать тем, кто планирует вложить свою лепту в этот масштабный проект, рассказывает генеральный директор обособленного подразделения «Атомпроектинжиниринг» ГП НАЭК «Энергоатом» Владимир Бронников.

— Наши основные проекты — это строительство 3-го и 4-го энергоблоков Хмельницкой АЭС, а также централизованного хранилища отработавшего ядерного топлива. В 2011 году мы планируем приступить к технико-экономической оценке возможности строительства 4-го энергоблока Южно-Украинской АЭС. На этой станции будем строить головной блок серии из шести блоков, которые в дальнейшем бу-

дут строиться в Украине. Однако пока что по Южно-Украинскому блоку мы имеем только решение научно-технического совета о целесообразности этих работ.

Что же касается строительства 3-го и 4-го энергоблоков Хмельницкой АЭС, здесь уже есть о чем поговорить. Во-первых, подписано межправительственное соглашение между Украиной и Россией. Есть решение двух премьеров о том,

что кредитором будет российский государственный «Сбербанк», а реципиентом — ГП НАЭК «Энергоатом». Наше правительство должно предоставить государственные гарантии под этот кредит, поскольку государство является собственником «Энергоатома». Согласно нашему законодательству, компанию «Энергоатом» запрещено объявлять банкротом, ее имущество не может быть отчуждено.

(Окончание на 2-й стр.)

ІНЖИНІРИНГОВІ ВИМІРИ БУДІВНИЦТВА 3-ГО І 4-ГО ЕНЕРГОБЛОКІВ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС

Владимир БРОННИКОВ: «Мы возводим заново современный блок, с современными показателями...»

(Окончание.

Начало на 1-й стр.)

Поэтому «Сбербанк» требует государственные гарантии, обеспечивающих выполнение обязательств по кредиту для НАЭК «Энергоатом».

Вначале будет выдан первый транш кредита. Россияне понимают, что у нас пока нет лицензии на строительство X-3 — X-4. В то же время мы должны до начала строительства энергоблоков выполнить целый ряд подготовительных работ, парламент — принять закон о размещении этих ядерных установок. Поэтому россияне готовы выдать только краткосрочный кредит сроком на 3 года. Если за это время будут выполнены все выше перечисленные работы, то есть появится закон, Компания получит лицензию на строительство, то россияне выдают второй транш этого займа, и весь кредит станет долгосрочным.

— Определена ли сумма первого транша кредита?

— Первый транш кредита определен. «Сбербанк» готов под гарантии правительства дать 1 млрд. долл. при условии, что мы вложим свои 200 млн. долл. Общая сумма кредита Российской Федерацией пока не названа. Мы же ориентируемся на сумму, рассчитанную нами в ТЭО строительства этих двух блоков — это порядка 32 млрд. грн. (примерно \$4,1 млрд. при расчете, что \$1 стоит 7,9 грн.).

— Когда планируется подписание контрактных соглашений и с кем?

— Мы ведем активную работу с российским «Атомстройэкспортом» по подготовке контрактного соглашения на проектирование реакторной установки для этих двух блоков и на изготовление оборудования с длительным циклом изготовления. На субподряде у «Атомстройэкспорта» ОКБ «Гидропресс» — разработчик энергетических реакторов в РФ. Межправительственное соглашение ограничивается этой работой — техническим проектом реакторной установки и изготовлением оборудования.

Параллельно мы ведем с «Атомстройэкспортом» активную дискуссию о том, как будет выполняться весь проект, какие силы будут привлекаться и кто будет главным проектировщиком. Естественно, россияне стремятся максимально вовлечь свои предприятия в эти работы. Мы же заинтересованы, чтобы максимально были задействованы наши предприятия.

— На Хмельницкой АЭС хранится оборудование, приобретенное более 20 лет назад. Будет ли оно использовано для строительства новых энергоблоков?

— Хмельницкая АЭС должна показать, что имеющееся на складах оборудование соответствует действующим сегодня нормам и правилам в атомной энергетике и может быть применено в новом проекте. Или же оно должно быть отправлено на запчастки для действующих энергоблоков. Это достаточно большой объем работы. Хмельницкая АЭС должна разработать план этой работы, определить, какие эксперты ей потребуются, чтобы выпустить новые паспорта и новые технические условия. Скорее всего, потребуется переобразование технической документации и проведение процедур по ее утверждению.

Если же потребуются какие-то физические ра-

боты, то в нашей Компании есть дефектоскописты и материаловеды. Есть ремонтные организации, которые ремонтируют оборудование для действующих энергоблоков, они смогут отремонтировать и хранящиеся на складах запасы. Мы сможем предъявить регулирующему органу (Госатомрегулированию. — Прим. авт.) лишь то оборудование, которое соответствует нормам и правилам атомной энергетике.

— Определены ли источники собственного финансирования в проекте X-3 — X-4, и когда стоит ожидать проведения тендеров на выполнение первоочередных работ?

— Нам еще предстоит определить источники собственного финансирования на первом этапе. Я уже говорил, что наша доля в этом проекте — \$200 млн. на 3 года. То есть в течение трех лет каждый год мы должны инвестировать в этот проект порядка \$66,6 млн. — это более 500 млн. грн. За эти средства нам предстоит разработать проект, провести лицензирование, осуществить ремонтно-восстановительные работы на площадке, где будут строиться энергоблоки. Хмельницкая АЭС должна оформить исходные материалы к проекту (и финансово, и технически), и дальше мы вместе с проектировщиками начнем применять или закупать оборудование в соответствии с проектом.

«Гидропресс» будет проектировать весь комплект оборудования реакторной установки, куда входит порядка сотни единиц (и каждая единица будет иметь свой проект). Эту реакторную установку интегрировать со строительными конструкциями, вспомогательными системами, системами АСУ-ТП энергоблока будет наш проектировщик — «Киевэнергопроект» (КИЭП).

— Многие украинские производители хотят поставлять оборудование для проекта X-3 — X-4. Как они могут определить свою нишу в этом проекте?

— В Украине действует специальное законодательство по государственному закупкам и мы должны ему следовать. Есть два вида законодательства: специальное атомное и общее. Специальное законодательство требует, чтобы мы закупили работы, услуги, товарную продукцию у поставщика, сертифицированного как поставщика нашей Компании, поставщика атомной энергетике.

Как только к нам поступает предложение от производителя, мы начинаем с ним разбираться. Если поступило предложение на исполнительные работы от строительно-монтажных организаций, мы выезжаем к ним, чтобы обследовать, какая у них готовность персонала, какие знания нашей специфики. Затем мы делаем аттестацию на основные или вспомогательные работы. Такой производитель регистрируется у нас как поставщик и это дает ему право участвовать в проводимых нами тендерах.

Точно такой же сценарий и по производителям оборудования. Необходимо определить, готовы ли они сразу изготавливать оборудование, или же нужны им какие-то инвестиции для того, чтобы они могли перестроить свое производство под наши условия. Допустим, у них есть персонал, есть мощности,

но они делают, к примеру, складские тележки, а требуется оборудование для атомной энергетики. После этого мы их сертифицируем и допускаем к участию в тендере.

Поэтому всем, кто хочет участвовать в нашем проекте, вначале следует пройти квалифицированную оценку поставщика. В целом по Компании этим занимается исполнительная дирекция по качеству. Если же это касается нас («Атомпроектинжиниринг»), то мы и аттестуем. Но в любом случае мы аттестуем потенциального поставщика от имени Компании по тем или иным видам работ.

Если они уже аттестованы как поставщики не общепромышленного, а специального оборудования, тогда им остается следить за нашим сайтом — мы публикуем свой план закупок.

— Как будет организовано строительство и как долго оно продлится?

— Проект плана организации строительства нами уже разработан. Мы планируем создать собственное управление строительства, которое будет управлять всеми подрядчиками, обеспечивая им фронт работ. Думаю, что работы будут организованы с использованием современных методов инжиниринга строительства. То есть будет создан соответствующий программный продукт, будут обучены все подрядчики. Мы сможем оперативно отслеживать информацию о том, как идет строительство. Главная задача управления строительства — скоординировать работу специальных подразделений: тепломонтажников, электромонтажников, строителей, спецмонтажников, теплоизоляторов и пр. Все монтажные работы в каждом помещении будут прописаны на бумаге.

«Атомпроектинжиниринг» создает свою проектную группу в Нетешине. В бывшем Союзе был мощный институт «Оргэнергострой», сотни работников которого на каждой станции организовывали эти работы. Как строительства не стало, эти проектировщики-организаторы разбежались. Сейчас мы нашли порядка 30 человек из этой организации, собираем их воедино и вот они будут выполнять документацию по организации производства работ на площадке.

ІЗ ІНШИХ ДЖЕРЕЛ

Владимир Бронников — один из самых авторитетных атомщиков в Украине. Он принимал участие в ликвидации последствий аварии на Чернобыльской АЭС. В интервью директор ОП «Атомпроектинжиниринг» рассказал, как государство собирается развивать атомную энергетику после событий на японской АЭС «Фукусима-1»

— Насколько реален, после аварии в Японии, массовый отказ стран от строительства новых блоков?

— Страны, принявшие решение использовать атомную энергетику, сделали это исключительно ради повышения уровня жизни населения. Ни одна из стран-разработчиц атомных технологий не сказала, что сворачивает свою атомную программу. Но они уже заявили, что проанализируют ее еще раз с учетом опыта «Фукусима-1».

ПОВІДОМЛЯЄ ДП НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

З метою подальшого втілення політики прозорості та відкритості рішень у сфері використання ядерної енергії, більш широкого забезпечення участі громадян та їх об'єднань у формуванні цієї політики та обговоренні питань, пов'язаних з розміщенням, проектуванням та спорудженням ядерних об'єктів, експлуатацією організація АЕС України — Державне підприєм-

ство «Национальна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» (ДП НАЕК «Енергоатом») з 5 березня 2011 року розпочала процес консультацій з громадськістю щодо будівництва двох нових энергоблоків №3 і №4 Хмельницької АЕС, а з 18 квітня розпочала його активну фазу. Процес консультацій у цілому триватиме до 29 липня 2011 року.

— Созданы ли строительно-монтажные организации для осуществления таких работ?

— Строительно-монтажные организации, которые ранее работали в энергетике, организовались в консорциум. То есть объединились и уже готовятся к участию во всех тендерах. Хотя в свое время они разделились на большое количество мелких организаций, чтобы выживать. Лидируют в этом консорциуме «Южтепломонтаж», «Теплоэлектромонтаж» (одна киевская организация, вторая харьковская — на базе электро-монтажников Харькова).

Нам уже ясно, что по основным направлениям работ у нас будет подрядчик. Теперь ему нужно создать рабочие места в Нетешине, создать условия для поселения персонала (необходимо строить специальные капитальные здания для жилья). В России на строительстве АЭС квалифицированные специалисты живут семьями в отдельных квартирах, и мы должны точно так же предоставить жилье строителям, чтобы рабочий пошел на эту работу. Нужен достаточно приемлемый быт и хорошие зарплаты. Наша задача — в 2011 году начать строить дома.

— Отработав на проекте X-3 — X-4 новые функции заказчика, видимо, Компания займется организацией собст-

венного производства серийного реактора?

— На Хмельницкой АЭС мы строим заново современный блок, с современными показателями безопасности, но, тем не менее, он привязан к условиям этой станции. В будущем мы запустим в строительство серию как минимум из 6-ти блоков с максимальной локализацией производства оборудования в Украине.

Видимо, основным конкурентом в этой области будет российско-украинский проект блока-миллионника, созданного на базе тех блоков, которые Россия строит в Китае, Индии, и планирует строить в Болгарии. В 2011 году мы планируем начать разработку технико-экономического обоснования строительства 4-го блока Южно-Украинской АЭС. Это будет российско-украинский проект. Мы планируем, что наши заводы, наше регулирование атомного законодательства, по сути дела, готово воспринимать только российский проект. Мы не готовы воспринимать зарубежные проекты.

Мы планируем построить шесть блоков. Головной блок построим на Южно-Украинской АЭС, отработаем на нем технологии, расширим круг производителей, чтобы российско-украинский проект перешел в украинско-российский. Необходимо довести локализацию производства оборудования и всех работ и услуг в Украине, начиная со второго блока, до уровня 80%. Планируем отработать технологии строительства, наладив поток для строительства 6-ти новых энергоблоков, в том числе 5-ти — на новых площадках. Кадастр этих площадок уже разрабатывается.

Мы также изучаем предложения канадцев, корейцев, китайцев — они предлагают нам свои проекты. И нам интересно сотрудничать с этими мировыми лидерами. Мы убедились, что реактор CANDU, в принципе, применим в Украине, осталось решить вопрос локализации, то есть организации производства канадского оборудования на наших заводах. Одновременно мы изучаем вопрос получения лицензии этого блока. Проблема в том, что этот блок спроектирован и изготовлен из канадских материалов, и далеко не все их стандарты разрешено применять в Украине. Это не значит, что их стандарты хуже. Они — другие. И нам предстоит отработать вместе с нашим регулятором процедуру согласования стандартов, действующих в других странах.

А еще особенность Украины и наших атомных энергоблоков в том, что наши заводы располагаются на суше, а не на морском побережье, и их оборудование нужно возить по железной дороге. В мире эти крупногабаритные установки возят по воде на баржах. У нас — железная дорога, у нее свои габариты. Это достаточно сложная процедура, но это факт, и это условия Украины.

Перед Украиной стоит очень важная задача — интегрировать энергомашиностроительные мощности страны с целью запуска в производство украинского проекта серийного энергоблока АЭС. Будущее атомщики видят в открытом рынке поставщиков оборудования, а он требует создания принципиально новой системы управления атомно-энергетической отраслью Украины.

Наталья ПРУДКА

— Готовы ли вы к тому, что общественные слушания по вопросу строительства двух блоков на ХАЭС могут закончиться не в вашу пользу?

— Мы хотели начать их в апреле и тогда же и закончить. Но совсем недавно было принято решение увеличить количество населенных пунктов, где будут проводиться слушания, с 10 до 22. Их уже проводят местные власти, мы только готовим информацию и отвечаем на вопросы. Мы сделаем все возможное, чтобы показать населению приемлемость тех рисков, которые возникают в связи со строительством, и донести, что в проекте 10% стоимости будет выделено на создание инфраструктуры для защиты населения. Мы передадим эти средства — около 3 млрд. грн. — государству, чтобы оно создало ее.

«Национальна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» (ДП НАЕК «Енергоатом») з 5 березня 2011 року розпочала процес консультацій з громадськістю щодо будівництва двох нових энергоблоків №3 і №4 Хмельницької АЕС, а з 18 квітня розпочала його активну фазу. Процес консультацій у цілому триватиме до 29 липня 2011 року.

РАЗОМ — ЗА ГІДНУ ПРАЦЮ І ГІДНЕ ЖИТТЯ

Уряд грубо порушує права «бюджетників»

**ЗАЯВА
ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ПРОФСПІЛОК БЮДЖЕТНОЇ СФЕРИ**

18 квітня під час розширеного засідання Всеукраїнських профспілок бюджетної сфери за участі представників органів державної влади, Національної служби посередництва і примирення, Головного управління державної служби України та ін. керівники Профспілки працівників освіти і науки, охорони здоров'я, культури, державних установ і Центральної Ради Профспілки працівників соціальної сфери України ухвалили заяву, у якій йдеться про те, що Президент України В. Ф. Янукович чітко проголосив необхідність широкого і ґрунтовного діалогу з суспільством, громадськими організаціями, профспілками з усіх актуальних питань, очікуваних реформ та їх наслідків.

У той же час Кабінет Міністрів України вчоргове демонструє небажання вести конструктивний і, головне, результативний діалог по зловбоденним проблемам, які в бюджетній сфері вже досягли свого критичного максимуму.

Тривалий час ігнорується національне законодавство і вже півроку після підписання Прем'єр-міністром М. Я. Азаровим Генеральної угоди на 2010–2012 роки грубо порушуються права працівників бюджетної сфери на

належну оплату праці. Доручення уряду, численні рішення нарад під головуванням віце-прем'єрів з місяця в місяць бюрократично «заговорюються» виконавцями.

З метою проведення відвертої розмови з керівництвом Кабінету Міністрів України та лідерами профспілок працівників бюджетної сфери 18 квітня п. р. скликано спільне засідання п'яти всеукраїнських профспілок, які представляють понад 4 млн. працівників.

Перед главою уряду поставлено п'ять питань:

— Чому медику, працівнику культури і соціального захисту, вчителю, викладачу вищої школи не доплачують щомісячно від 300 до 1500 гривень заробітної плати, а відтак, штучно занижують і його майбутню пенсію?

— Чому з 2008 року заморожені оклади державних службовців та не виплачуються їм передбачені законом премії та надбавки, і коли, нарешті, буде здійснено реформу оплати праці працівників органів виконавчої влади?

— Чому працівників бюджетної сфери змушують йти в безоплатні відпустки, «оптимізують» їх чисельність лише шляхом закриття шкіл та лікарень?

— Чи буде цьогогоріч використано в інтересах людини праці додатковий ресурс Держбюджету у 20 мільярдів гривень (очікуваний внаслідок прогнозного зростання економіки), про який нещодавно заявлено Президентом України В. Ф. Януковичем?

АПОЛОГЕТИ ВІД ВЛАДИ

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА: «У перемоги батьків багато, а поразка завжди сирота»

Як у цьому мудромому прислів'ї, так і в реальному житті дуже часто складається ситуація, коли здобутки одних намагаються присвоїти інші, особливо якщо йдеться про значимі речі для всіх громадян України і, зокрема, кращої та більш чисельної їх половини — жінок.

Варто лише згадати аномальне за своєю природою літо 2010 року, коли в період відпусток наших політиків та можновладців на розпеченому асфальті стояли з протестними гаслами активісти Федерації профспілок України, виступаючи проти антисоціальної політики Міжнародного валютного фонду, однією з вимог якого стало проведення антинародної пенсійної реформи за мовчазної згоди наших ліберальних реформаторів.

Першими відреагувавши на несправедливі соціальні умови надання кредитів фінансовою установою, ФПУ не просто вивела людей на вулиці, а протягом тривалого часу ініціювала та системно проводила заходи, спрямовані на скасування МВФ умов щодо підвищення пенсійного віку для жінок, виступаючи за проведення справедливої пенсійної реформи, підвищення цін на газ та комунальні послуги, заморожування заробітної плати вчителям, державним службовцям.

З питань підвищення пенсійного віку проведено чотири зустрічі профспілок з представниками уряду, у тому числі з віце-прем'єром Сергієм Тігіпкою, з представником місії Міжнародного валютного фонду Т. Арванітисом, яка вивчала стан справ в Україні.

16 вересня 2010 року за ініціативою ФПУ проведено тристоронню консультативну зустріч Голови ФПУ ХАРА В. Г., віце-прем'єр-міністра України С. Тігіпка і постійного представника МВФ в Україні Макса Альєра. Результатом зустрічі стали спільно напрацьовані пропозиції в контексті реалізації Меморандуму МВФ з Україною, які уряд не врахував.

31 січня 2011 року на всеукраїнських зборах представників профспілкових організацій С. Тігіпка пообіцяв відкликати скандальний законопроект, після чого не дотримав свого слова.

15 лютого ц. р. на засіданні Національної тристоронньої соціально-економічної Ради при Президенті України, яка проходила за участю С.Тігіпка, профспілоків сторона не підтримала законопроект про заходи про законодавче забезпечення реформування пенсійної системи.

ФПУ об'єктивно довела, що таких україн непопулярних заходів, як негалине збільшення пенсійного віку, можна уникнути, а для збалансування дефіциту Пенсійного фонду можна віднайти ресурси в інший спосіб, зокрема, за рахунок детінізації зайнятості та зарплат, створення чітких прозорих правил сплати пенсійних внесків суб'єктами підприємницької діяльності. А це — десятки мільярдів гривень, які можна реально мобілізувати. Федерація профспілок, Спільний представницький орган профспілок відмовили у підтримці пенсійного законопроекту, підготовленого урядовою стороною за авторством віце-прем'єр-міністра, міністра соціальної політики С. Тігіпка.

За ініціативи ФПУ відбулися парламентські слухання про стан проведення пенсійної реформи та шляхи її вдосконалення 16 лютого 2011 року. Фракція Партії регіонів і практично всі учасники підтримали у Верховній Раді послідовну позицію ФПУ, і це стало останньою крапкою в історії законопроекту. За законопроект виступили лише Сергій Тігіпка і представник Світового банку.

У березні ц.р. ФПУ передала МВФ ультиматум, у якому вимагала переглянути антинародні положення Меморандуму, який уряд України вимушений був підписати з МВФ.

Остаточну крапку на долі законопроекту у Верховній Раді поставив глава держави Віктор Янукович, доручивши уряду зупинити його проходження і провести широке обговорення реформування пенсійної системи з українським народом.

Тому дивними і неприйнятними видаються намагання апологетів цієї недолугої реформи свою поразку видати за власну велику перемогу, виставляючи себе у ЗМІ благодійниками українського народу.

«АТОМНИКУ УКРАЇНИ» ВІДПОВІДАЮТЬ

«Громадяни очікують на чесні пенсії»

Під такою назвою було опубліковано в «АУ» №8, 9 2011 року інформаційний аналіз урядового пенсійного законопроекту від 13. 12. 2010 року №7455 головою профкому структурного підрозділу ННЦ «Харківський фізико-технічний інститут» В. А. Шендриком у форматі громадського обговорення.

Пропозиції і зауваження профпрацівника до зазначеного законопроекту було направлено Пенсійному фонду України. Редакція із цієї установи отримала відповідь, що друкуються нижче.

Редакції газети «Атомник України»
вул. Шота Руставелі, 39/41, к. 814
На ваш лист від 09.03.2011 р. №15-р о/к Пенсійний фонд України розглянув пропозиції щодо реформування пенсійної системи та, в межах своєї компетенції, повідомляє.

Проектом Закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» (реєстр. №7455) передбачено ряд заходів щодо подальшого реформування пенсійної системи та збалансування

солідарної системи пенсійного страхування, зокрема, збільшення нормативної тривалості страхового стажу для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, встановлення максимального розміру пенсії, поступове підвищення пенсійного віку для жінок, визначення механізму запровадження накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування тощо.

16 лютого 2011 року у Верховній Раді України відбулися парламентські слухання на тему: «Стан проведення пенсійної реформи та шляхи її вдосконалення».

На сьогодні триває громадське обговорення зазначеного проекту закону.

Пенсійним фондом України постійно проводиться моніторинг отриманих пропозицій, зокрема, від громадян, профспілкових та громадських організацій.

Пропозиції, що стосуються зазначеного законопроекту, опрацьовуються у міру їх надходження.

**Заступник Голови правління
Є. МАКСИМЧУК**

З ОФІЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Закону України «Про соціальний захист дітей війни» щодо права на стаціонарну медичну допомогу в госпітальних ветеранів війни

Верховна Рада України постановляє:
1. Статтю 5 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №4, ст. 94; 2006 р., №№9-11, ст. 96, №19-20, ст. 166; 2008 р., №№5-8, ст. 78) викласти у такій редакції:

«Стаття 5. Пільги дітям війни

Дітям війни надаються такі пільги:
право на переважне залишення на роботі при скороченні чисельності або штату працівників;

використання чергової відпустки в зручний для них час; одержання додаткової відпустки без збереження заробітної плати строком до двох тижнів на рік;

виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати незалежно від стажу роботи;

першочергове відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва та городництва;

ДОПОМАГАЮЧИ ІНШИМ, ДОПОМАГАЄШ СОБИ

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ «МЕДИЧНИЙ ЦЕНТР»

Чверть століття минуло відтоді, як весь світ дізнався про Чорнобильську трагедію. Ми не вправі забувати той «чорний квітень», який забрав сотні тисяч людських життів. Відлуння Чорнобиля не затихає і досі. Стихийне лихо у Японії ще раз нагадало про «примхливий характер мирного атома», коли він, виходячи з-під контролю, призводить не тільки до руйнацій та радіоактивного зараження навколишнього середовища, й до людських жертв. Погіршення екології взаємопов'язане з різким зростанням кількості онкологічних та серцево-судинних захворювань.

Всесвітня організація охорони здоров'я наводить статистичні дані на початок 2010 року, згідно з якими Україна є «лідером» зі зростання онкологічних захворювань і посідає друге місце у світі за кількістю померлих від раку (341 смертний випадок на 100 тис. людей).

Чи є вихід з цієї ситуації?

Ігор Щепотін — головний онколог України, говорить, що найскладніше — змінити ставлення громадян до власного здоров'я. Запорука успіху — своєчасне виявлення та локалізація захворювання. Тільки в Україні налічується більш ніж мільйон онкохворих, і ця цифра щорічно зростає на 10 %.

Давно на часі створення мережі медичних центрів, оснащених на передовому сучасному рівні для проходження обстежень та проведення курсу лікування. Дуже важливо виявити захворювання на більш ранніх стадіях його розвитку. У цьому напрямі держава робить усе можливе, турбуючись про здоров'я постраждалих від наслідків Чорнобильської катастрофи. Робиться багато, але скрутна економічна ситуація, відсутність достатніх джерел фінансування, значний дефіцит у держбюджеті впродовж останніх років дозволяє виділяти кошти тільки на найнеобхідніше. А ось на обладнання сучасною медичною технікою закладів охорони здоров'я, не кажучи вже про створення нових медичних центрів, коштів не вистачає.

У зв'язку з цим Всеукраїнська громадська організація інвалідів України «Об'єднана» оголосила благодійну акцію — «Медичний центр».

безплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту, автомобільним транспортом загального користування в сільській місцевості, залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських маршрутів у межах області (Автономної Республіки Крим) за місцем проживання;

право на 25-відсоткову знижку при платі за користування комунальними послугами (газом, електроенергією тощо) у межах середніх норм споживання;

діти війни, які є інвалідами, мають право на стаціонарну медичну допомогу в госпітальних ветеранів війни та у військово-медичних закладах охорони здоров'я (госпітальях). Госпіталізація проводиться при відповідних показаннях та наявності вільних місць».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування*.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ
16 лютого 2010 року.
№1891-VI.

*Голос України» від 16.03.2010, №46

Збір коштів доручено благодійному фонду «Росток», єдиним засновником якого є Всеукраїнська громадська організація інвалідів України «Об'єднана», майно якої повністю належить державі.

Акція спрямована на створення медичного центру, в якому будуть створені всі необхідні умови для лікування інвалідів і ліквідаторів аварії на ЧАЕС, а також осіб, відселених із 30-кілометрової зони аварії, та інших постраждалих від Чорнобильської катастрофи.

Медичний центр буде оснащений найсучаснішою медичною апаратурою для проходження діагностики та лікування, рентгенівським обладнанням, яке несе мінімальні дози радіаційного навантаження на організм людини та має високу інформативність при проведенні діагностики та лікування, сучасними ультразвуковими та електрофізіологічними апаратами, автоматичними аналізаторами, магніто-резонансними томографами. З сучасного малотравматичного обладнання планується встановлення лінійного прискорювача, який дозволить боротися з пухлинами різної локалізації без болю та крові.

Операційні будуть обладнані мікрорічними наборами інструментів, мікроскопами, ендоскопічними ендоскопічними наборами для проведення мініінвазивних хірургічних втручань.

Для швидшого досягнення поставленої мети акція по залученню коштів буде відбуватися також і на території інших держав зі створенням у місцях проведення відповідних благодійних фондів.

Просимо підтримати благодійну акцію «Медичний центр» під гаслом «Допомагаючи іншим, допомагаєш собі!», яка суттєво підвищить рівень стану здоров'я та якість життя ліквідаторів Чорнобильської катастрофи.

Реквізити для перерахування коштів:
Отримувач : Благодійний фонд «Росток». Код ЄДРПОУ 33934860, Р/р 2600409619001 в АО «ЕРДЕ БАНК» м. Києва

МФО 380667
Призначення платежу : Благодійний внесок для створення медичного центру.

Для довідок : телефон (044) 5222214;
e-mail: interfond@3g.ua
http://bfrostok.org.ua
Михайло Олександрович МУХОРТОВ

2011-Й — РІК ЧОРНОБИЛЯ

22 ГОДА ПРОБЕГУ ПАМЯТИ ГЕРОЕВ ЧЕРНОБИЛЯ

...Конец апреля того года выдался даже не теплым, а именно жарким. Старушки сидели на лавочках у подъезда, грелись на солнышке. Под домом цвели абрикосы, готова была распуститься вишня. Если бы...

...Казалось, будет вечно и надежно, И мирный атом будет также прост, Но, видно, звезды встали слишком сложно — И в одночасье рухнул наш форпост...
...Нельзя забыть тот день, 26-е!
Из года в год, в ту ночь и тот же час Мы будем приходить и молча, стоя, Героев чтить, что защитили нас!

Валерий Говоров, марафонец, участник ликвидации последствий аварии на ЧАЭС

«26 апреля был день рождения у жены Гали, накануне легли спать поздно. Почти сразу же увидели в окне вспышку, по земле пробежала дрожь, но грома не было, подумали: «Наверное, гроза, а на балконе бельё сушится»

А с утра АРС-14 мыли улицы дезраствором... Военные вертолеты, правительственные «Чайки» под исполкомом...

Потом была эвакуация. 27 апреля огромная колонна автобусов увезла куда-то 55 тысяч жителей Припяти, и с ними мою Галю с нашей маленькой Женечкой...

29 апреля с коллегами по цеху наладки на кладбище в Чистогаловке похоронили Володью Шащенко — первую жертву Чернобыля...

Никакого страха, полное отсутствие достоверной информации и четкое понимание: в Припять мы уже не вернемся. А жаль! Как здорово сказал Стас Константинов: «Припять — это один длинный-длинный, солнечный с грибным дождем день в моей памяти».

Далее продолжал работать на ЧАЭС и вот уже 22 года живу с семьей в Славутиче. Столько же лет и сыну, Максиму, столько же и наших пробегов про-

вели. Семья и бег — вот что вдохновляет и придает оптимизма!»

Вот такие воспоминания о первых днях после аварии у марафонца Валерия Сулимова, участника ликвидации последствий аварии на ЧАЭС, организатора пробега памяти героев Чернобыля.

Постоянным участником этого пробега всегда была почти неизменная команда ЗАЭС, члены Энергодарского КЛБ «Скиф» в составе председателя клуба, ведущего инженера ЗАЭС К. Бондарева, учителя физической культуры В. Васютина, мастера ЭРП ЗАЭС В. Трошина, крановщика УС ЗАЭС Ю. Буланова и пенсионера Л. Хоруженко.

А в этом году успешно влилась в нашу команду молодая учительница физической культуры В. Свириденко. Все шесть участников 9 апреля успешно выступили на пробеге и в командном зачете заняли заслуженно 1-е место.

8 мая с 11 часов от ДК «Современник» клуб любителей бега «Скиф» проводит свой традиционный «Бег в День Победы». Дистанция 21 км, 7 км и марафонская — 1 км. Будет проводиться спортивная лотерея с ценными призами.

Владимир ВАСЮТИН

МЫ БЫЛИ СТУДЕНТАМИ...

Чернобыльская тема со страниц печатных изданий Украины и всего мира не уйдет, пожалуй, никогда. Она пронизана болью и горечью от потерь, а также гордостью за самоотверженные и героические свершения людей в борьбе с невидимой смертью. В ней осмыслен и обобщен опыт преодоления бедствия, звучит предостережение — с мирным атомом следует быть осторожным, так как он не прощает самоуверенности, авантюризма и безответственности.

Небольшому и уютному городу энергетиков — Энергодару чернобыльская тема очень близка. В 1986 году он принял переселенцев из зоны, которой предстояло стать отчужденной. Кроме того, в нашем городе много ликвидаторов, ведь с первой минуты трагедии на Чернобыльскую АЭС потребовались специалисты-энергетики, поэтому неудивительно, что практически в каждом подразделении Запорожской АЭС работают люди, которые числятся в списках чернобыльцев. Один из них — начальник смены энергоблока №1 Запорожской АЭС Игорь Меркулов.

Игорь Викторович принимал участие в ликвидации последствий чернобыльской аварии в 1987 году, будучи студентом Обнинского института атомной энергетики. Его пример — наглядное доказательство тому, что на борьбу с бедой в Чернобыле кинулись люди со всех уголков большой страны — Советский Союз, разных профессий и даже студенты.

— **Игорь Викторович, неужели студентам позволялось принимать участие в ликвидации последствий чернобыльской аварии?**

— В конце 3-го курса института декан факультета собрал нас и сказал, что на Чернобыльскую АЭС требуются специалисты, и мы, как будущие энергетики, должны пройти эту школу, важную для будущих работников атомной энергетики. Практически все согласились.

— **Это решение было добровольным или все-таки принудительным?**

— Ни то, ни другое. Дело в том, что все мы понимали, что нам еще нужно учиться дальше, поэтому кому нужны проблемы... Хотя, в принципе, можно было найти веские доводы и не поехать. К примеру, у меня уже была семья и маленький ребенок.

— **Как вас встретили в зоне отчуждения?**

— Знаете, очень доброжелательно. К нам относились, как к специалистам, уважительно, называли по имени-отчеству, прислушались к нашему мнению. Конечно, нам, студентам, это

было непривычно и довольно приятно.

Мы были там в летнее время и, чтобы радиационная пыль не раздувалась ветрами, вся территория была покрыта специальной смесью белого цвета. Так вот, проехав КПП, мы как будто очутились в другом реальном мире, где все было белым, люди в респираторах, в общем, создавалось впечатление, что мы попали на неземную планету.

Нас поселили в частном секторе города Чернобыль. Понятно, что по известным причинам проблем с жильем там не было. Бери дозиметр и выбирай, вокруг полно свободных домов. Дом, в котором мы временно разместились, был очень добротным, чувствовалось, что его владелец — настоящий хозяин и делал все на века. Конечно, за год беззаботных рук присудебный участок покрылся высокими бурьянами, тем не менее, даже в этой неухоженности просматривалась былая хозяйственность. И от этого на душе становилось очень тяжело. Эта заброшенность, пустыньность, безлюдность приводили в уныние.

— **Чем вы занимались?**

— Внешней и внутренней дозиметрической разведкой. Мы проводили замеры, отбирали пробы почвы на лабораторный анализ. В общем, занимались радиационным контролем. Работа очень интересная. Внешняя дозиметрия велась с помощью вертолета, и нам представлялась уникальная возможность с высоты посмотреть, насколько действительно красива эта зона Полесья.

Вахта длилась 15 дней, и по ее окончании мы могли возвращаться домой, но решили еще остаться на такой же срок. Это решение уже, безусловно, было самостоятельным.

— **Какова мотивация?**

— Во-первых, наш труд был востребованным, а это много значит для морально-удовлетворения, благодаря замерам дозиметристов прокладывался безопасный маршрут. Во-вторых, нам было интересно, мы приобрели первый практический опыт, знания и, нужно

сказать, все это в жизни пригодилось. А потом, почему люди едут в горячие точки? Это экстрим, школа мужества. Вы думаете, когда делаешь радиационные измерения и видишь, что уровень высокий, то это не адреналинит? Еще как! Хочется поскорей выполнить свою работу и что есть силы уносить ноги. Что касается материальной мотивации, то и это было. Мы с женой купили цветной телевизор «Рубин С-208». Кстати, у нас был единственный цветной телевизор на всю общагу. Как сейчас помню, заходим в магазин, а продавец видит, что студенты, и так с превосходством называет цену, а мы раз — и деньги на стол. Конечно, приятно, молодость... Хотелось самостоятельности, независимости, в том числе, и материальной.

Но деньги — далеко не единственное, что держало людей в Чернобыле. Эта зона отчуждения имеет какую-то странную притягательность, которую трудно объяснить, ведь многим и сейчас хочется туда вернуться.

— **И вы поехали в Чернобыль еще раз в этом же 1987-м. Как ваши родные, мама отнеслись к такому решению?**

— Да, пробыв месяц в Чернобыле, я взял в институте академотпуск и снова вернулся в отчужденную зону. Поселился в том же доме, что и первый раз, и так проработал больше, чем полгода. Понятно, что родные и мама мне бы ответили, поэтому я их не спрашивал.

— **А как вы расцениваете свой поступок сейчас с высоты приобретенной жизненной мудрости?**

— Я и сейчас поступил бы так же...

— **Что в Чернобыле воспринималось болезненно, ранило душу?**

— Безжизненность — пустые дома, гостиницы, садики, школы вызывали какое-то необычное ощущение, то ли страха, то ли чего-то непонятного, это словами

нельзя описать. Еще очень жаль было людей, которые, пренебрегая правилами радиационной безопасности, купались, загорали, ели с деревьев фрукты. В заброшенных садах было изобилие всего, конечно, руки тянулись, но... Приходилось объяснять, на дозиметре показывал уровень радиации в зоне, где люди, скажем, после работ решили понежиться под лучами солнца, полежать на травке в том месте, где вообще лучше было не находиться. Непонятно как, но периодически приходили хозяева, то есть эвакуированные. Показывали документы, просили кое-что забрать. Душевную боль тяжело воспринимать, понятно, что эти люди лишились всего, что зарабатывалось годами, стало родным. «Отмоешь от радиации — забирай!» Но я не помню, чтобы кому-то это удалось. Были случаи мародерства. Все это делалось обманым путем. Скажем, в большие машины с брезентовыми фургонками загружали авто, а с краю на скамейках усаживали солдат, надеясь на невнимательность патруля на КПП. И, конечно, когда на КПП выстраивается ряд машин и все торопятся, патруль мог просто заглянуть, увидеть солдат и дать отмашку. Так радиоактивные авто развезжали по всей стране.

— **Как вы попали в Энергодар?**

— По распределению института. Я учился хорошо и имел право выбора, Запорожская АЭС котировалась в числе лучших — новый проект, юг, недалеко море.

— **На своем здоровье вы ощутили негативное влияние Чернобыля?**

— Я же был студентом, и никого, даже меня, мое здоровье не интересовало. А когда я устроился на ЗАЭС, а это уже через два года после Чернобыля, то при ежегодном медосмотре у меня первое время были проблемы с анализом крови. Потом все наладилось.

— **Конечно, хотим мы того или нет — Чернобыль уже раз и навсегда вошел в нашу жизнь, наше сознание; тем, кто родился в год трагедии, уже двадцать пять и это вполне взрослые люди... Ни один человек не имеет морального права стоять в стороне от экологических проблем, быть пассивным наблюдателем, это наша земля и нам ее беречь и помнить, что значит самоуверенность, авантюризм и безответственность.**

Беседовала Юлия ТКАЧУК

ЭТО БЫЛ ОСОЗНАННЫЙ ВЫБОР

Сегодня мы понимаем, что все, кто хоть один день проработал на Чернобыльской АЭС — герои. А тогда... О чем тогда думали молодые ребята, добровольно собираясь в радиационную зону?

— Это был осознанный шаг и выбор, — рассказывает начальник смены энергоблока №6 ОП ЗАЭС Алексей Смаглюк. — Все наш курс после окончания Одесского политеха был распределен на Чернобыльскую АЭС. — Мы все понимали сложность ситуации, поэтому «отлынивать» не хотелось. Да, моя родня была против, мама очень волновалась. К тому же у меня уже была семья: жена, ребенок. У многих также. Не люблю громких фраз, но это был наш долг. К тому же, не нужно скрывать, нас манили высокие зарплаты, социальные льготы. Я с первой полочки купил цветной телевизор. Мы с женой так радовались! В те времена не каждый мог позволить себе на одну зарплату купить телевизор и еще оставалось, чтобы дожить до следующей. Первое время мы с семьей жили в коммуналке в Киеве. Некоторые из моих коллег сумели сохранить свои квартиры в столице, а нам там не понравилось. Вот Славутич — другое дело. Нам выделили отличную квартиру в Ереванском квартале,

если честно, до сих пор ее вспоминаю, прекрасный проект. И Славутич трудно забыть — очень красивый город, своеобразный, со своей изюминкой.

Алексей Витальевич проработал на Чернобыльской АЭС четыре года. Больше не смог. Дело не в нем, а в детях. Их было уже двое — мальчик и девочка. Подрастали, просились на улицу гулять в парке, в лесу. А в городе то тут, то там оставались машины и люди в некоторых местах убрали землю, в буквальном смысле тщательно снима-

ли верхние слои, спиливали деревья. Все понимали, что так вычищается радиационная «грязь», которая непонятно как, но периодически наносилась. Жена с детьми летом уезжала к своим родителям в Энергодар. И как-то само собой пришло решение — переехать в молодой город энергетиков.

Алексей Витальевич говорит, что Чернобыль его многому научил. Во всяком случае, он лишний раз убедился в том, что правила техники безопасности написаны кровью. И каждый раз, принимая экзамены, он напоминает об этом молодым энергетикам:

— Об электричестве говорят, что его не нужно бояться, а нужно уважать. То же самое можно сказать и о радиации. А еще нужно помнить, что семья ждет тебя дома здоровым, поэтому, заботясь о себе, думай о родных...

В Чернобыле, как и на войне, много трагедий происходило по глупости. Бравада и излишнее героизм там были абсолютно ни к чему. Правильно поступал тот, кто, четко выполняя все требования и инструкции, взвешенно воспринимал команды руководства.

На Запорожскую АЭС Алексей Смаглюк был принят на шестой энергоблок старшим оператором реакторного отделения. Он неска-

зано обрадовался всему, что увидел на новой станции. Если Чернобыльская его разочаровала тем, что напоминала о первом месте работы — Криворожской ГРЭС, то Запорожская оправдала все ожидания — новый проект, новые технологии, новые подходы. Как раз пуск шестого энергоблока откладывался по причине моратория, и оператору реакторного отделения представилась уникальная возможность досконально изучить проект молодой АЭС. А испытания систем безопасности на шестом энергоблоке многих привели в изумление. Невозможно остаться равнодушным, когда извергается непрерывный поток воды, по силе и мощи подобный знаменитым водопадам.

Старший оператор реакторного отделения, инженер реакторного управления, ведущий инженер управления реактором, ведущий инженер управления энергоблоком, начальник смены энергоблока — так складывается карьерный рост Алексея Смаглюка. За каждой ступенькой профессиональной лестницы — люди, которые оставили по себе добрую память, чему-то научили. Алексей Витальевич с удовольствием рассказывает о своем бывшем начальнике Федоре Притуле. На производстве его запомнили не только как профессионала, но и как очень порядочного человека. Труд работников блочного цеха управления — командный, и здесь на пер-

вом месте абсолютная честность и справедливый подход. Федор Притула очень требовательно относился к подчиненным, но к себе требовательнее вдвойне. Он не только не прятался за чужие спины, наоборот, всегда был готов подставить свое крепкое плечо. Такой честности по отношению к работе и друг к другу он учил личным примером. Сейчас Федор Притула на заслуженном отдыхе, но это не мешает коллегам поддерживать с ним теплые отношения.

Не так давно Алексей Смаглюк отметил свой юбилей — 50-летие. У него трое детей. Меньшенькая Марина родилась уже в Энергодаре.

Как воспринимает он свою юбилейную дату, что греет душу, о чем мечтает?

— К датам я отношусь спокойно, говорит Алексей Витальевич. Вопреки паспортным данным, ощущаю себя молодым. Душу греет семья. Очень благодарен жене за детей, за то, что, провожая и встречая с работы, всегда целует, что заботится о доме, что обладает редким качеством — умением прощать и понимать, что поддерживает нас духовно. Мечтаю достроить дачу, что интересно, чем старше становлюсь, тем сильнее желание делать что-то своими руками. А еще очень хочется помочь детям определиться в жизни. Главное, чтобы хватило сил и здоровья на исполнение моих желаний.

Юлия ВИКТОРОВА

2011-й — РІК ЧОРНОБИЛЯ

ЧОРНОБИЛЬ — ЦЕ, НАЙПЕРШЕ, ЛЮДИ

Місцем народження Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України (Атомпрофспілки) є Чорнобильська АЕС, де у далекому квітні 1986 року сталася найжорстокіша в історії людства техногенна катастрофа, де завдяки героїчним зусиллям багатьох тисяч людей, передусім станційників (персонал ЧАЕС, пожежники й охоронці внутрішніх військ), удалося вгамувати розбуханий ядерний реактор у розв'язанні досі у світі терміни та запобігти руйнівному впливу радіації на людей у планетарному масштабі.

Чорнобиль — це не тільки відблиск трагедії, що розігралася чверть століття тому, а й символ подвигу учасників ліквідації наслідків аварії, передусім, перших призвів, мужності всіх, хто нині працює на Чорнобильській АЕС і в зоні відчуження.

Про теперішній стан справ, умови праці, її охорони й оплати працівників на цій закритій режимній території розповідає кореспонденту газети Голова Атомпрофспілки Валерій МАТОВ:

— Насамперед, відзначу, що впродовж своєї майже 20-річної діяльності Атомпрофспілка, її Центральний комітет, Президія ЦК постійно опікувалися проблемами цього атомного регіону. Особливо в драматичний період, що був спричинений виведенням у грудні 2000 року ЧАЕС із експлуатації і пов'язаний із соціальним захистом працівників атомної станції та жителів міста Славутича.

За ініціативою й участю ЦК профспілки тривалий період на загальнонаціональному й міжнародному рівнях, послідовно й наполегливо обстоювалися ці питання. Довелося вдаватися і до рішучих дій, колективних заходів і акцій, конструктивних переговорів та зустрічей з вищим керівництвом держави. Відтак було розроблено і прийнято відповідний закон України, програму Кабінету Міністрів та спеціальну резолюцію другого Конгресу Міжнародної федерації профспілок гірників, хіміків, енергетиків і різнокваліфікованих робітників (ICEM).

Треба сказати, що це до прийняття Верховною Радою України у грудні 1998 року Закону «Про загальні засади подальшої експлу-

тації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему» Атомпрофспілка не раз наголошувала на потребі розв'язання технічних питань у комплексі із соціальними. Так, за період 2001–2004 років через наполягання профспілки до цього закону Верховною Радою України тричі вносилися зміни, запропоновані фахівцями нашої правової служби. До того ж у сегменті цього нормативного документа профспілка вперше на законодавчому рівні домоглася реального соціального захисту профспілкових(!) працівників ЧАЕС, звільнених у зв'язку із закриттям станції. Бо дія вищезгаданого закону поширювалася вперше на персонал ЧАЕС. Відразу зауважу, що з висоти того часу, коли було зупинено Чорнобильську АЕС, сьогодні економічні, соціальні та екологічні проблеми у регіоні загострилися до критичної межі.

Фінансовий — один із головних стресових факторів, що загрожують зниженням досягнутого рівня ядерної та радіаційної безпеки на ЧАЕС, заподіянням непоправної шкоди

довкіллю, усуненням бар'єрів на шляху можливого розповсюдження радіоактивних відходів, аварійного виходу із ладу важливого технологічного обладнання. 11 років поспіль бюджетні видатки на забезпечення стану енергоблоків ЧАЕС та об'єкта «Укриття» здійснюються з хронічною затримкою і дефіцитом коштів у середньому 60% від потреби.

Ще, так би мовити, показовішим є фінансування дев'яти підприємств зони відчуження, що здійснюється через МНС України з 1997 року. Так, 2010 року потреба у фінансуванні становила 425,6 млн. грн., а виділено на виконання передбачених програмою робіт 203 млн. грн. Така сама тривожна ситуація з бюджетними видатками і в 2011 році. Без фінансової стабілізації проблема щодо запобігання винесенню радіонуклідів, особливо водним шляхом, за межі зони відчуження є вкрай актуальною.

На тлі різкого спаду робіт у зоні відчуження через постійне недофінансування регулярно перепадають у бік зменшення соціальні гарантії і компенсації працівників. За попередні 15 років динаміка зростання зарплати у зоні відчуження відставала від аналогічного показника у цілому по країні. Тільки за останні три

роки становище під неперервним тиском профспілки вдалося дещо поліпшити. Проте в 2011-му основний дохід працівників знову почав зменшуватися, відсутні кошти на придбання засобів індивідуального захисту, відбувається згорання соціальної сфери, скорочення чисельності персоналу. Ми з цим погодитися категорично не можемо.

Звичайно, позиція Атомпрофспілки у цьому разі жодним чином не є критиканством, «вибіванням» коштів, адже сама критична ситуація, в якій опинилася зона відчуження, потребує невідкладних і конкретних дій державної влади.

Зовсім недавно з такою головною вимогою звернулися до уряду країни учасники чергового Пленуму ЦК профспілки, а також закликали можновладців передати функції держуправління ДСП ЧАЕС під юрисдикцію профільного Міністерства енергетики України.

...Минуло чверть століття, коли сталася трагічна подія у Чорнобилі. Вона ще раз нагадала всьому світові про тих, хто ціною свого життя і здоров'я врятував людство від атомної біди. Свято шануймо пам'ять загиблих і померлих ліквідаторів, постійно дбаймо про вживих чорнобильців.

«Не гасне свічка пам'яті»

25 квітня 2011 року у м. Славутичі відбулася низка заходів до 25-х роковин Чорнобильської трагедії. До міста завітало багато гостей, творчих колективів області. Розпочав роботу VI Міжнародний екологічний форум. Його учасниками стало близько 100 студентів восьми вищих навчальних закладів України, Росії, представники культурного центру «Сан» (Японія), GREEN CROSS (Україна, Швейцарія).

У Краєзнавчому музеї міста відкрилася кімната з експозицією, що присвячена місту Прип'яті.

В актовій залі дитячої школи мистецтв зустрілися ветерани Чорнобиля, учасники ліквідації наслідків аварії. Слова вдячності за їх нечувані героїзм лунали з вуст заступника голови облдержадміністрації Т. Подшавеської, міського голови В. Удовиченка, заступника Голови Атомпрофспілки — голови профкому ДП НАЕК «Енергоатом» О. Лича. Близько 50 чорнобильцям були вручені нагороди.

Творчим подарунком став благодійний концерт лауреата українських і міжнародних фестивалів авторської пісні, заслуженого лікаря України Ольги Богомолець.

Цього ж дня до Славутича прибули учасники Міжнародного еколого-легкоатлетичного ультрамарафону під девізом «Не гасне свічка пам'яті! Чорнобиль — 25». А на центральній площі міста біля пам'ятного знака «Героям Чорнобиля» несли почесну варту старшокласники, військові, члени громадської організації «Молодь Чорнобиля». За участю обласних і міських творчих колективів відбувся вечір-реквієм «Чорнобиль квітневий спомин болить набатом наших душ». Прибула до Славутича і співачка Альоша. Вона не тільки виконала свої пісні, а й відкрила авторську тематичну фотовиставку. Тут відбулася літургія по загиблених, у скорботній ході пройшли тисячі славутичан та гостей міста, щоб покласти квіти та свічки пам'яті до меморіалу Героїв Чорнобиля. О 1:23 хвилина мовчання під тривожний сигнал пожежних машин.

26 квітня на Чорнобильській АЕС відбувся мітинг-реквієм за участю двох президентів — України та Росії Віктора Януковича та Дмитра Медведева, а також Патріарха Кирила і Блаженнішого Володимира.

Президент України висловив вдячні слова всім, хто ціною свого здоров'я й життя став на шляху розповсюдження катастрофи. Він подякував і Президенту Росії за прийняте рішення — виділити 45 млн. євро на фінансування об'єкта «Укриття».

Людмила ЛЮБИВА

В «Енергоатомі» нагородили ліквідаторів аварії на ЧАЕС

У кризовому центрі «Енергоатома» відбулося урочисте зібрання, присвячене 25-м роковинам аварії на Чорнобильській АЕС за участю працівників дирекції — учасників ліквідації наслідків катастрофи.

Зі словами подяки звернувся до учасників ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи президент «Енергоатома» Юрій Недашковський. Він побажав здоров'я героям-ліквідаторам та запевнив, що пам'ять про їхній подвиг назавжди збереже в своїх серцях вдячний народ України. З нагоди 25-х роковин Чорнобильських подій відбулося нагородження працівників Компанії пам'ятними знаками та нагородами ДП НАЕК «Енергоатом».

Після урочистих зборів ліквідатори аварії на Чорнобильській АЕС взяли участь у проведенні мітингу-реквієму та відкритті меморіалу героям Чорнобиля у Деснянському районі столиці. Завершився день теплою зустріччю ветеранів енергетики, учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС у рамках урочистих заходів Ради старіших енергетиків України.

«ФІНАНСУВАННЯ — ОДНА З ГОСТРИХ ЧОРНОБИЛЬСЬКИХ ПРОБЛЕМ»

Під час відзначення 25-х роковин Чорнобильської катастрофи відбулася багато подій, заходів, «круглих столів», конференцій, присвячених цій лихозвісній даті.

Про здобутки і проблеми ліквідації наслідків катастрофи розповів кореспонденту газети народний депутат України, секретар Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Сергій ГЛАЗУНОВ.

— Чверть століття — багато це чи мало? Для відновлення навколишнього середовища, забрудненого радіоактивними викидами, термін невеликий, а для людей, які вимушені жити на ураженій території, — це багато.

Від Чорнобильської катастрофи постраждали громадяни не лише України, а й багатьох інших держав. Світ досі захищає від згубних наслідків об'єкт «Укриття», що збудований над зруйнованим реактором. Витрачаються чималі кошти на відновлення екологічної безпеки та екосистеми прилеглих територій. Тільки у бюджеті на 2011 рік передбачено 8 мільярдів гривень. Це при тому, що для

повної реалізації усіх програм потрібно 70 мільярдів гривень. Проте це не означає, що всі проблеми довілля будуть розв'язані.

Фінансування — це одна із гострих проблем, пов'язаних із Чорнобильською катастрофою.

До цього часу зроблено немало. Побудовано захисні бар'єри на шляху викидів зруйнованого енергоблока, здійснено консервацію небезпечних ділянок станції, створено об'єкт «Укриття». У 2000 році завершено процес зупинки діючих блоків без сторонньої фінансової та організаційної допомоги. У надзвичайно важких фінансових умовах вдається акумулювати кошти для надання допомоги співвітчизникам, які потерпіли. На жаль, мають місце й факти неефективного використання виділених коштів.

Оголошення 2011 року Президентом України Рокотом розв'язання чорнобильських проблем потребує розуміння і підтримки не лише в Україні, а й країн великої сімки, Єврозою та інших держав світу.

Сьогодні чорнобильська катастрофа, і те, що сталося нещодавно з мирним атомом у Японії, вимагають від усього людства об'єднати зусилля

для розв'язання і попередження екологічних проблем, що можуть виникнути, і тих, що вже сталися.

У ситуації, що склалася навколо Чорнобильської АЕС, необхідно, аби державні органи, які причетні до погодження об'єктів будівництва, не затримували цей процес, а знаходили розуміння, як усередині країни, так і за її межами. Необхідно також приділити більшу увагу потенційним можливостям ДСП «Чорнобильська АЕС» і використовувати його персонал ефективніше, створивши на його базі підприємство, як єдиний оператор поведження з відпрацьованим ядерним паливом АЕС України або міжнародний навчально-тренувальний центр з підготовки персоналу, що спеціалізуватиметься на виведенні АЕС з експлуатації.

Нині атомна енергетика об'єктивно залишається однією з найбільш стабільних галузей паливно-енергетичного комплексу України. За умов прогресуючого дефіциту вуглеводневого палива, наявних екологічних проблем, пов'язаних із парниковим ефектом та викидами шкідливих речовин у довкілля, неналежної охороною життя та праці гірників атомна енергетика демонструє надійну,

ефективну та безпечну роботу, покриваючи половину потреби держави в електроенергії. Україна сьогодні на восьмому місці за обсягами виробництва електроенергії на АЕС.

Водночас, розуміючи надзвичайно руйнівний потенціал ядерної галузі, Україна, а в її особі компанія «Енергоатом» зобов'язана забезпечити підтримання і підвищення рівня безпеки діючих АЕС, дотримання вимог норм, правил, стандартів із ядерної та радіаційної безпеки, впроваджувати передові міжнародні практики та досвід експлуатації об'єктів атомної енергетики.

У Рік розв'язання чорнобильських проблем державі необхідно повернутися обличчям до вирішення питань чорнобильців-ліквідаторів, тих, хто проживає на забрудненій території. Всі проблеми та невирішені питання детально обговорені на недавніх парламентських слуханнях «Сучасний стан та актуальні завдання подолання наслідків Чорнобильської катастрофи».

Виконання Постанови Верховної Ради має бути під постійним контролем парламенту, Кабінету Міністрів, усіх громадських чорнобильських організацій.

Розмовляв
Петро ВАСИЛЕНКО

«ЧЕТВЕРТИЙ БЛОК»: МІЖНАРОДНА ПЛАКАТНА АКЦІЯ

Харків, де виникла серед перших у колишньому Союзі громадська чорнобильська організація, відзначив трагічну ювілейну дату кількома резонансними подіями. Після урочистого покладання квітів до пам'ятника пожежному та паняхиди по загиблих відбувся мітинг-реквієм біля меморіалу чорнобильцям у Молодіжному парку. Чорнобильська громадськість, представники влади, гос-

ті з інших регіонів та країн вклонилися безсмертному подвигу ліквідаторів. У кульмінаційний момент траурної композиції в небо злетіли білі повітряні кульки в пам'ять про загиблих. Квіти до підніжжя монументу поклали представники місцевої влади області та міської організації ГО «Союз Чорнобиль України».

Слідом відбулося відкриття в Будинку художника Міжнародної плакатної акції

видатних дизайнерів світу (з України, Росії, США, Німеччини, Японії, Ізраїлю, Фінляндії, Португалії, Південної Кореї, Ірану, Швейцарії, Чехії, Франції, Словенії, Тайваню) до 25-х роковин Чорнобильської катастрофи під назвою «25x25». За підтримки Національної академії мистецтв України цю акцію здійснює громадська організація «Асоціація дизайнерів-графіків 4-й Блок». Експозицію відкрив голова обласної організації Національної спілки художників України Віктор Ковтун. Куратор проекту — президент Триєннале «4-й Блок» Олег Векленко — у цей самий час презентував цю ж акцію у Києві. Одночасно експозиції плакатів у рамках акції стартували в кількох містах України й Росії: Черкасах, Москві, Нирльську, Красноярську. Побачать акцію й за кордоном, зокрема, в США та Швейцарії. У своїх творах митці підкреслюють особливу актуальність ювілейної акції після нової ядерної катастрофи на японській атомній станції «Фукусіма-

1». «25 років Чорнобилі — 14 днів Фукусіми», — так підписав свій плакат німецький дизайнер Йохен Фідлер. «Чорнобиль робить мене наляканим. Чи відбудеться цей інцидент в моїй країні?», — це підпис іранської дизайнерки Маріям Халеджі Яджі.

Знаковою подією стало відкриття в Харківській обласній художній галереї «Мистецтво Слобожанщини» документальної виставки ліквідатора-фотожурналіста, учасника кількох міжнародних проектів Юрія Ворошилова «Чорнобиль. Я там був». Як зізнався сам автор проекту, творчими виставками стали ліквідатори, їхні рідні та друзі, які гаряче підтримали його ідею і почали поповнювати творчий архів майстра фотознімками з різних куточків України й зарубіжжя. За допомогою однодумців зібрав більше двох тисяч світлин.

Ювілейній акції закликають нас до пильності та гуманізму в ім'я майбутнього.

Марина КАЗБАН,
м. Харків

СОЦІАЛЬНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ДЕРЖАВИ – 2011

Матеріальна підтримка дітей та малозабезпечених родин

У 2011 році підвищені соціальні гарантії для сімей, в яких народилися діти, малозабезпечених родин, а також для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які виховуються опікунами (піклувальниками), батьками-вихователями та прийомними батьками.

Допомога при народженні дитини (див. «АУ» №14-15 2011 року)**Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку**

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надаватиметься в розмірі, що дорівнює різниці між 100% прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб (з 1 січня — 941 грн., з 1 квітня — 960 грн., з 1 жовтня — 985 грн., з 1 грудня — 1004 грн.), та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менш як 130 грн.

Державна допомога на дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які виховуються опікунами (піклувальниками), батьками-вихователями та прийомними батьками

Розмір державної допомоги становить два прожитково-виховні мінімуми для дітей відповідного віку.

На дітей віком до шести років розмір державної допомоги становитиме: з 1 січня — 1632 грн., з 1 квітня — 1664 грн., з 1 жовтня — 1706 грн., з 1 грудня — 1740 грн.; на дітей віком від шести до 18 років: з 1 січня — 1954 грн., з 1 квітня — 1994 грн., з 1 жовтня — 2044 грн., з 1 грудня — 2084 грн.

Якщо дитині виплачуються призначені в установленому порядку пенсія, аліменти, стипендія, державні допомоги, розмір державної соціальної допомоги визначається як різниця між двома прожитковими мінімумами для дитини відповідного віку та розміром призначених на дитину пенсії, аліментів, стипендії, державних допомог.

Допомога на дітей одиницею матерям

З 1 січня 2011 року допомога на дітей одиницею матерям, одиницею усиновителям (удовам, удівцям), матері (батькові) дітей у разі смерті одного з батьків, шлюб між якими було розірвано до дня смерті, які мають дітей віком до 18 років (якщо діти навчаються за денною формою навчання у вищих навчальних закладах І—ІV рівнів акредитації та професійно-технічних навчальних закладах, — до закінчення такими дітьми навчальних закладів, але не більш ніж до досягнення ними 23 років), надаватиметься в розмірі різниці між 50% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менш як 30% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Максимальний розмір допомоги на дітей (з урахуванням сукупного доходу сім'ї), грн.

Вік дитини	2011 рік			
	з 1 січня	з 1 квітня	з 1 жовтня	з 1 грудня
До 6 років	408	416	426,5	435
Від 6 до 18 років	488,5	498,5	511	521
Від 18 до 23 років (за умови, якщо діти навчаються)	470,5	480	492,5	502

Мінімальний розмір допомоги на дітей (без урахування сукупного доходу сім'ї) становить 30% прожиткового мінімуму, грн.

Вік дитини	2011 рік			
	з 1 січня	з 1 квітня	з 1 жовтня	з 1 грудня
До 6 років	244,8	249,6	255,9	261
Від 6 до 18 років	239,1	299,1	306,6	312,6
Від 18 до 23 років (за умови, якщо діти навчаються)	282,3	288	295,5	301,2

Тимчасова державна допомога дітям, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, не мають можливості утримувати дитину або місце проживання їх невідоме

З 1 січня 2011 року державна допомога дітям, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, не мають можливості утримувати дитину або місце проживання їх невідоме, надається на кожну дитину в розмірі 30% прожиткового мінімуму, грн.:

Вік дитини	2011 рік			
	з 1 січня	з 1 квітня	з 1 жовтня	з 1 грудня
До 6 років	244,8	249,6	255,9	261
Від 6 до 18 років	293,1	299,1	306,6	312,6

Підтримка малозабезпечених родин

Захист родин, середньомісячний сукупний дохід яких не досягає встановленого рівня забезпечення прожиткового мінімуму (гарантованого мінімуму) на сім'ю, здійснюється згідно із Законом України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям».

З 1 січня 2011 року рівень забезпечення прожиткового мінімуму становитиме:

для працездатних осіб — 21% прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб (з 1 січня — 197,61 грн., з 1 квітня — 201,60 грн., з 1 жовтня — 206,85 грн., з 1 грудня — 210,84 грн.);

для осіб, які втратили працездатність, та інвалідів — 75% прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність (з 1 січня — 562,50 грн., з 1 квітня — 573 грн., з 1 жовтня — 588 грн., з 1 грудня — 600 грн.);

для дітей — 50% прожиткового мінімуму, встановленого для дітей відповідного віку, грн.

Вік дитини	2011 рік			
	з 1 січня	з 1 квітня	з 1 жовтня	з 1 грудня
До 6 років	408	416	426,5	435
Від 6 до 18 років	488,5	498,5	511	521
Від 18 до 23 років (за умови, якщо діти навчаються)	470,5	480	492,5	502

Крім того, для кожної дитини, яка входить до складу малозабезпеченої сім'ї, рівень забезпечення прожиткового мінімуму підвищується на 10%. А для кожної дитини, яка утримується матір'ю (батьком, усиновителем), що не перебуває в шлюбі і запис про батька (матір) дитини в Книзі реєстрації народжень провадиться в установленому порядку за поданням матері (батька), та для кожної дитини, в якій один або обоє батьків є інвалідами I або II групи, — на 20%.

Законом України від 21.12.2010 року №2809 «Про внесення зміни до статті 15 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», запроваджується поступове збільшення розміру соціальної допомоги для сімей, в яких є діти віком від трьох до 18 років.

Розмір державної соціальної допомоги збільшується на кожну дитину віком від трьох до 13 років у 2011 році на 60 грн., у 2012 році — на 120 грн., у 2013 році — на 180 грн., у 2014 році — на 250 грн., а на дітей віком від 13 до 18 років збільшується в 2011 році на 100 грн., у 2012 році — на 230 грн., у 2013 році — на 360 грн., у 2014 році — на 500 грн.

Тобто сім'ї, які одержують соціальну допомогу як малозабезпечені, до основного розміру допомоги одержуватимуть ще допомогу на кожну дитину.

Державна соціальна допомога інвалідам з дитинства та на дітей-інвалідів

Розмір виплат у 2011 році становитиме:

інвалідам з дитинства I групи (з надбавкою на догляд) з 1 квітня — 1146 грн., з 1 жовтня — 1176 грн., з 1 грудня — 1200 грн.

інвалідам з дитинства II групи з 1 квітня — 764 грн., з 1 жовтня — 784 грн., з 1 грудня — 800.

Одиноким інвалідам з дитинства II групи (з надбавкою на догляд) з 1 квітня — 764 грн., з 1 жовтня — 784 грн., з 1 грудня — 800.

інвалідам з дитинства III групи з 1 квітня — 764 грн., з 1 жовтня — 784 грн., з 1 грудня — 800.

Одиноким інвалідам з дитинства III групи (з надбавкою на догляд) з 1 квітня — 764 грн., з 1 жовтня — 784 грн., з 1 грудня — 800.

На дітей-інвалідів з 1 квітня — 764 грн., з 1 жовтня — 784 грн., з 1 грудня — 800.

На дітей-інвалідів від 6 років (з надбавкою на догляд) з 1 квітня — 950,8 грн., з 1 жовтня — 975,3 грн., з 1 грудня — 995.

На дітей-інвалідів від 6 до 18 років (з надбавкою на догляд) з 1 квітня — 1033,3 грн., з 1 жовтня — 1059,8 грн., з 1 грудня — 1081.

На дітей-інвалідів, захворювання яких пов'язане з Чорнобильською катастрофою, з 1 квітня — 802,2 грн., з 1 жовтня — 823,2 грн., з 1 грудня — 840.

На дітей-інвалідів, захворювання яких пов'язане з Чорнобильською катастрофою, до 6 років (з надбавкою на догляд) з 1 квітня — 1218,2 грн., з 1 жовтня — 1249,7 грн., з 1 грудня — 1275.

На дітей-інвалідів, захворювання яких пов'язане з Чорнобильською катастрофою від 6 до 18 років (з надбавкою на догляд) з 1 квітня — 1300,7 грн., з 1 жовтня — 1334,2 грн., з 1 грудня — 1361.

Щомісячна грошова допомога малозабезпеченій особі, яка проживає разом з інвалідом I чи II групи внаслідок психічного розладу

Розмір виплат у 2011 році становитиме 10% від прожиткового мінімуму для працездатних осіб: з 1 квітня — 96 грн., з 1 жовтня — 98,50 грн., з 1 грудня — 100,40.

Мінімальний розмір виплат по безробіттю

Розмір допомоги у 2011 році становитиме: для осіб, визнаних у встановленому порядку безробітними, з 1 квітня — 520 грн., з 1 жовтня — 534 грн., з 1 грудня — 544. для застрахованих осіб, визнаних у встановленому порядку безробітними, які протягом 12 місяців, що передували початку безробіття, працювали на умовах повного або неповного робочого дня (тижня) не менше 26 календарних тижнів і платили страхові внески: з 1 квітня не менше 729 грн., з 1 жовтня не менше 748 грн., з 1 грудня не менше 762.

Підвищення до пенсії (відповідно до законів «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та «Про жертв нацистських переслідувань»)

Розміри виплат у 2011 році для категорій громадян: інваліди війни; колишні малолітні в'язні (яким на момент ув'язнення не виповнилося 14 років) концтраційних таборів, гетто та інших місць примусового тримання, визнані інвалідами від загального захворювання, трудового каліцтва та інших причин:

I групи (50% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 382 грн., з 1 жовтня — 392 грн., з 1 грудня — 400.

II групи (40% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 305,60 грн., з 1 жовтня — 313,60 грн., з 1 грудня — 320.

III групи (30% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 229,20 грн., з 1 жовтня — 235,20 грн., з 1 грудня — 240.

Учасники бойових дій; колишні неповнолітні в'язні місць примусового тримання, створених фашистською Німеччиною в період Великої Вітчизняної війни;

Члени сімей, зазначені у п. 1 ст. 10 Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», а також дружини (чоловіки) померлих інвалідів Великої Вітчизняної війни, які не одружилися вдруге;

Дружини (чоловіки) померлих інвалідів, зазначених у ст. 62 Закону «Про жертв нацистських переслідувань», які не одружилися вдруге:

(25% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 191 грн., з 1 жовтня — 196 грн., з 1 грудня — 200.

Учасники війни; колишні в'язні концтраційних таборів, гетто та інших місць примусового тримання в період Великої Вітчизняної війни та Другої світової війни;

Особи, які були насильно вивезені на примусові роботи на територію Німеччини;

Діти партизанів, підпільників, інших учасників боротьби з націонал-соціалістичним режимом у тилу ворога, яких у зв'язку з патріотичною діяльністю їх батьків було піддано репресіям, фізичним розправам, гонінням:

а) нагороджені орденами і медалями колишнього Союзу РСР за самовіддану працю і бездоганну військову службу в тилу в роки Великої Вітчизняної війни:

(15% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 114,50 грн., з 1 жовтня — 117,60 грн., з 1 грудня — 120.

б) інші особи з вищезазначених (10% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 76,40 грн., з 1 жовтня — 78,40 грн., з 1 грудня — 80.

Пенсії за особливі заслуги перед Україною

Розміри виплат у 2011 році становитимуть для категорій громадян:

депутати чотирьох і більше скликань районних, районних

у містах, міських рад (20% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 152 грн., з 1 жовтня — 156,80 грн., з 1 грудня — 200.

особи, відзначені почесними званнями України, колишніх УРСР та СРСР (25% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 191 грн., з 1 жовтня — 196 грн., з 1 грудня — 200.

народні депутати України; особи, нагороджені у період бойових дій орденом (30% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 229,20 грн., з 1 жовтня — 235,20 грн., з 1 грудня — 240.

ветерани ВВВ, нагороджені у період бойових дій двома і трьома орденами; матері 5 дітей (35% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність), з 1 квітня — 267,40 грн., з 1 жовтня — 274,40 грн., з 1 грудня — 280.

Герої України, Герої Радянського Союзу, Герої Соціалістичної Праці; матері 10 і більше дітей (40% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 305,60 грн., з 1 жовтня — 313,60 грн., з 1 грудня — 320.

Надбавки до пенсії донорам

(відповідно до Закону «Про донорство крові та її компонентів») Розміри виплат у 2011 році становитимуть для категорій громадян:

почесні донори України (10% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 91,10 грн., з 1 жовтня — 93,40 грн., з 1 грудня — 95,30.

Державна соціальна допомога на догляд (відповідно до Закону «Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам»)

Розміри виплат у 2011 році становитимуть для категорій громадян:

1) інваліди війни з числа військовослужбовців та інших осіб, яким призначено пенсії по інвалідності відповідно до Закону «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб»:

а) інваліди I групи (50% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 382 грн., з 1 жовтня — 392 грн., з 1 грудня — 400.

б) інваліди II групи, які є одиницею та за висновком ЛКК потребують постійного стороннього догляду (25% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 191 грн., з 1 жовтня — 196 грн., з 1 грудня — 200.

в) інваліди III групи, які є одиницею та за висновком ЛКК потребують постійного стороннього догляду (15% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 114,60 грн., з 1 жовтня — 117,60 грн., з 1 грудня — 120.

2) особи, які належать до інвалідів війни відповідно до ст. 7 Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та одержують пенсії за віком, по інвалідності або за вислугу років (крім зазначених вище): інваліди I групи; інваліди II та III груп, які є одиницею і за висновком ЛКК потребують постійного стороннього догляду (15% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 114,60 грн., з 1 жовтня — 117,60 грн., з 1 грудня — 120.

3) одинокі малозабезпечені особи, які за висновком ЛКК потребують постійного стороннього догляду і одержують пенсію за віком або за вислугу років чи по інвалідності (крім інвалідів I групи) (15% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 114,60 грн., з 1 жовтня — 117,60 грн., з 1 грудня — 120.

4) малозабезпечені інваліди I групи, які одержують пенсію за віком або за вислугу років чи по інвалідності (крім інвалідів I групи) (15% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 114,60 грн., з 1 жовтня — 117,60 грн., з 1 грудня — 120.

особи, яким призначено пенсії за вислугу років відповідно до Закону «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» і які є інвалідами I групи внаслідок причин, визначених у п. «б» ст. 16 цього Закону, або є одиницею пенсіонером і за висновком ЛКК потребують догляду (50% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 квітня — 382 грн., з 1 жовтня — 392 грн., з 1 грудня — 400.

Шахтарські пенсії

(відповідно до Закону «Про підвищення престижності праці»)

Розміри виплат у 2011 році становитимуть види виплат: Мінімальний розмір пенсії шахтарів (300% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 січня — 2250 грн., з 1 квітня — 2292 грн., з 1 жовтня — 2352 грн., з 1 грудня — 2400.

Доплата на одного утриманця до пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок травми чи професійного захворювання (100% від прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність) з 1 січня — 750 грн., з 1 квітня — 764 грн., з 1 жовтня — 784 грн., з 1 грудня — 800.

Прожитковий мінімум на одну особу

У розрахунку на місяць зріс на 17 грн. і, згідно з держбюджетом на поточний рік, становить 911 грн. З 1 жовтня буде 934 грн, а з 1 грудня — 953 грн.

Для основних соціальних і демографічних груп населення встановлюються такі розміри прожиткового мінімуму; з 1 квітня для дітей до шести років — 832 грн., з 1 жовтня — 853 грн., з 1 грудня — 870 грн.; з 1 квітня для дітей від шести до 18 років — 997 грн., з 1 жовтня — 1 тис. 22 грн., з 1 грудня — 1 тис. 42 грн.; з 1 квітня для працездатних громадян — 960 грн., з 1 жовтня — 985 грн., з 1 грудня — 1 тис. 4 грн.; з 1 квітня для тих, хто втратив працездатність, — 764 грн., з 1 жовтня — 784 грн., з 1 грудня — 800 грн.

Рівень мінімальної заробітної плати з 1 квітня підвищено на 19 грн. — до 960 грн., з 1 жовтня він становитиме 985 грн., з 1 грудня — 1 тис. 4 грн. З 1 квітня — в погодинному розмірі — 5,77 грн., з 1 жовтня — 5,92 грн., з 1 грудня — 6,04 грн.

Розмір мінімальної пенсії підвищено на 14 грн. — до 764 грн.

Рівень середньої заробітної плати в Україні з розрахунку на одного штатного працівника в лютому 2011 року зріс на 41 грн. — до 2 тис. 238 грн, про що повідомляє Державний комітет статистики.

Мінімальна пенсія (без урахування пенсії за особливі заслуги) з 1 квітня 2011 року для інвалідів ВВВ становитиме: I групи — 1833,60 грн.

II групи — 1642,60 грн.

III групи — 1451,60 грн.

для учасників бойових дій — 1260,60 грн.

Додаткова пенсія особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (відповідно до статей 50, 51 і 52 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»):

інвалідам I групи — 229,20 грн.

інвалідам II групи — 152,80 грн.

інвалідам III групи, дітям-інвалідам, а також тим, хто страждає внаслідок Чорнобильської катастрофи на променевою хворобу, та особам, віднесеним до категорії 2, — 114,60 грн.

особам, віднесеним до категорії 3 — 76,40 грн.

особам, віднесеним до категорії 4 — 38,20 грн.

9 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

Свинцовые знаки судьбы

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

Василию Федоровичу пошел 94-й. К сожалению, я застала его в постели — грипп свалил, а так он — боец. И за собой присмотрит, и за женой. С Екатериной Васильевной они вместе 23 года. Первую жену Василий Федорович похоронил. Я увидела, что Екатерина Васильевна все время дополняла рассказ ветерана. Откуда ей знать тонкости? Неужели Василий Федорович ей все рассказывал в мельчайших подробностях?

— Сто раз, — уверенно подтвердила она. — Все забывается, а эти страшные годы забыть нельзя, не хотят они покидать наши головы, врезались пламенными страшицами и беспокоят бессонными ночами.

Воевать Василий Негодин начал рано. Как военнотружущему Красной Армии, ему довелось участвовать в финской войне. А потом с первого дня — и в Великой Отечественной. Отличнику школы, легкому на подъем весельчаку Василию Негодину просто повезло. Он трижды был серьезно ранен, однако выжил и, самое главное, не разучился радоваться жизни.

Василий Федорович точно помнит все даты, называет города, причем, с такой легкостью, будто все это было вчера и речь вовсе не о войне.

Хотя так ли было легко, если, по его же словам, на границе реки Прут месяц держали фронт, вода в реке красной была от крови? Просто не хочется старику нагонять страху, и сейчас, лежа в постели, старается выглядеть бойцом, шутит.

Большую часть войны Василий Федорович прошел на танке. Как водитель-лихач

всегда старался быть впереди. «А я газу — до отказа». Этой поговоркой он каждый раз сдобривал свой рассказ о танковых похождениях. Был случай, он так газанул, что не заметил, как перелетел противотанковый окоп. Это он понял, когда танк трянуло с такой силой, что люк открылся. Зато, благодаря своему лихачеству, успел выручить пехотинцев, которые несколько часов пытались податься в атаку, но вражеский пулемет насмерть «срезал» первых. Конечно, с помощью танка дело быстро пошло на лад.

— Я к немцам, что к теще на блины ходил, — говорит Василий Федорович, — ничего не боялся!

— Да ты хвастун, — шутя, одергивает ветерана супруга. — Лучше расскажи, за что ордена получил, медали, пусть напишут об этом.

И Екатерина Васильевна распахивает дверцы шкафа, где на скромном пиджаке золотом горят награды. Самые памятные из них — орден Отечественной войны 2-й степени, орден «За мужество», медаль «За отвагу»...

Жаль Победу Василий Федорович не встретил у стен Рейхстага. Чуть-чуть не дошел. У Бранденбургских ворот его очень серьезно ранило. Снарядом танк подорвало. Всю правую часть тела — руку, ногу сильно покалечило. А у радиста-пулеметчика, что рядом был — левую. Их вместе в госпиталь в Москву отправили.

Так День Победы Василию Негодин встретил в госпитале. Радости не было границ, у всех раны — обнять друг друга больно, все равно обнимались, эмоции захлестывали. В этот день по Указу Сталина во всех магазинах цены были снижены на уровень довоенных. В бинтах и

гипсах больные чуть ли не ползком отправились в магазин — купили водки, печенье и прямо в госпитале закатали пир — в этот день все было позволительно.

А Екатерина Меньшакова все военные годы ковала победу в тылу, работая на судостроительном заводе в г.Северодонецк. В 14 лет она стала токарем!

— А чему вы удивляетесь? — поддерживает супругу Василий Негодин. — Я когда приехал на завод танк получать, а при этом обязательные испытания, один взял на обкатку — не очень, другой — рация не в порядке, масло подтекает. Мне говорят, что это, мол, ничего страшного, мы тебе сейчас механика пришлем, и он вмиг все починит. Приходит мальчуган лет 13-ти, юркий такой, шмыг в танк, что-то подкрутил, подвтерл и — дело в шляпе.

Вот так, пока взрослые, а выросли тогда рано, воевали, подростки становились первоклассными токарями, механиками... Одним словом, они на своих хрупких девичьих и мальчишеских плечах вынесли непомерно тяжелый и для взрослого человека груз войны.

Василий Негодин старается не обращать внимания на свои ранения — свинцовые знаки судьбы. Несмотря на то, что пальцы покалечены, это когда люк приоткрыл, чтобы рассмотреть, где снайпер засел, тот сходу ему кисть раздробил, что рука не выпрямляется полностью, с ногой проблемы — он всю жизнь в колхозе проработал, на селе умелым строителем слыл — людям печки выкладывал. И сейчас изо всех сил старается держаться за жизнь, привык он быть первым...

Юлия ТКАЧУК
г. Энергодар

СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Ветераны Великої Вітчизняної війни отримають до Дня Перемоги разові виплати. Про це повідомив віце-прем'єр-міністр — міністр соціальної політики Сергій Тігішко на прес-конференції в Кабінеті Міністрів України.

Сума виплати інвалідам I групи становитиме 1000 грн., II групи — 900 грн., III групи — 800 грн. Учасники Великої Вітчизняної війни отримають по 120 грн. Усього на ці заходи знадобиться 2,1 млн. грн.

ПОВІДОМЛЯЄ ФЕДЕРАЦІЯ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

Про порядок подання податкових звітів профспілковими організаціями

Інформуємо, що відповідно до Податкового кодексу України профспілкові організації не пізніше 10 травня ц.р. мають подати до податкових органів за результатами I кварталу цього року податковий звіт про використання грошових коштів неприбутковими установами й організаціями.

Акцентуємо вашу увагу, що податковий звіт про використання грошових коштів неприбутковими установами й організаціями за I квартал цього року подається за «старою» формою, яка діяла до прийняття Податкового кодексу України (тобто нова форма звіту, затверджена Наказом Державної податкової адміністрації України від 31.01.2011 №56, подаватиметься, починаючи з II кварталу цього року).

При цьому, профспілкові організації заповнюють лише II частину даного звіту у разі отримання оподатковуваних доходів.

Профспілкові організації повинні подавати Звіт неприбуткової організації за відсутності оподатковуваних доходів із прокращеннями у відповідних рядках частини II.

Зазначимо, що строки подання цього звіту (кожний квартал) стосуються також тих первинних профспілкових організацій, які не мають звільнених членів виборних профспілкових органів та не отримують доходів, що є об'єктом оподаткування, оскільки з набранням чинності Податкового кодексу України окремий порядок подання Звіту такими профспілковими організаціями втратив силу (раніше звіт подавався 1 раз на рік).

Задля вирішення цього питання (щодо подання звіту 1 раз на рік) ФПУ проведено значну роботу. Зокрема, відповідну норму містить розроблений ФПУ законопроект, який внесено до Верховної Ради України Головою ФПУ, народним депутатом України В. Г. Хара (реєстр. № 8206 від 09.03.2011). Аналогічні пропозиції направлено ДПА України, Міністерству фінансів України, Кабінету Міністрів України та Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, банківської діяльності, податкової та митної політики.

Порозуміння щодо цього питання знайдено з ДПА України, яка підтримала профспілкову пропозицію стосовно подання вищезгаданими профспілковими організаціями податкового Звіту неприбутковим установам і організаціям 1 раз на рік. Проте ця норма діятиме після прийняття відповідних змін до Податкового кодексу України.

Крім цього, не пізніше 10 травня ц.р. профспілкові організації мають подати за новою формою звіт про суми податкових пільг, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку обліку сум податків та зборів, не сплачених суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг» від 27.12.2010 №1233.

Для заповнення цього звіту слід користуватися довідником пільг № 57, наданих чинним законодавством по сплаті податків, зборів, інших обов'язкових платежів станом на 01.04.2011. Звіт заповнюється щодо таких доходів, як членські внески та відрахування коштів підприємств, установ і організацій на культурно-масову, фізкультурну та оздоровчу роботу.

Також звертаємо вашу увагу на те, що Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України» від 07.04.2011 №3221-VI скасовано подання до податкових органів щомісячних податкових декларацій з податку на доходи фізичних осіб. Отже, відтепер на одну податкову звітність стало менше.

Крім цього, цим Законом передбачено, що податковий розрахунок № 1ДФ необхідно подавати лише при нарахуванні доходів платнику податків протягом звітного періоду. Втім, можливі ситуації, коли нарахування доходу у звітному кварталі не відбувається, однак дохід може виплачуватися, а разом із ним перераховується податок. Виходячи з форми розрахунку №1ДФ, його необхідно подавати тоді, коли є підстави для заповнення будь-якої зі згаданих граф (3а, 3, 4а або 4), навіть якщо нарахування доходу не відбувається.

Соціально-економічний департамент
Федерації професійних спілок України

ПАРАД ПРОФСПІЛКОВИХ СТАРТІВ

Кубок среди команд АЭС — у энергодарцев

Стало уже традицией отмечать годовщину Чернобыльской аварии массовыми спортивными мероприятиями. И в этом году в спортивном календаре коллектива физкультуры Чернобыльской АЭС немало соревнований по волейболу, футзалу, шахматам, настольному теннису, посвященных этой дате. В разгаре соревнования по программе Спартакиады предприятия.

Но, безусловно, особого внимания заслуживает XXII Международный легкоатлетический пробег памяти героев Чернобыля, на старт которого в этот раз вышло более 150 атлетов, представляющих более двадцати городов Украины, России, Беларуси.

Перед стартом спортсменов приветствовал славутичский голова Владимир Вдовиченко. По традиции, к мемориалу «Колокол Чернобыля» были возложены живые цветы.

На основной дистанции, а это полумарафон, не было равных бегуну из Чернигова Александру Назаренко, преодолевшему двадцать один километр за 1 час. 11 мин. У женщин победила бегунья из Львова Лариса Лабарткава.

Кроме того, спортсмены соревновались на дистанциях пять, десять километров. Здесь лучшими были Владимир Горбань (Кагарлык), Аня и Виктория Коздуб, Владислав Голуб, представляющие Чернигов.

Был разыгран и кубок среди команд атомных электростанций Украины. Его обладателем стала команда энергодарского клуба любителей бега «СКИФ» (председатель клуба — К. Бондарев). На втором месте КЛБ «Славутич» и на третьем — КЛБ «Олимп» из Южноукраинска.

Победы юных

В Энергодаре проведен турнир по боксу по программе VI всеукраинских юношеских игр — своеобразный смотр будущих олимпийцев.

Победителями соревнований в командном первенстве стали юные боксеры Запорожской области, основной вклад в победу которых внесли энергодарские спортсмены. Чемпионами игр стали — С. Меленюк, В. Кутепов, серебряными призерами — С. Демкин, И. Гецько, бронзовая медаль у И. Хойняка.

Нового успеха добились воспитанники энергодарской шахматной школы (тренер — К. М. Криволапов). На чемпионате Украины среди юношей в возрасте до 16 лет Дмитрий Горноженко стал сильнейшим и получил право представлять нашу страну на мировом юношеском шахматном форуме.

Кандидат в мастера спорта Руслан Романюк — один из самых перспективных спортсменов кузнецовского боксерского клуба «Золотые перчатки». Несмотря на свой юный возраст, воспитанник тренера А. Кравченко уже чемпион Украины по кикбоксингу, кандидат в сборную страны.

Совсем недавно, на Международном турнире памяти защитников Брестской крепости, он стал серебряным призером, проиграв в финале местному спортсмену, призеру чемпионата Европы.

Мечтает Руслан успешно выступить и на Международном боксерском турнире памяти Н. И. Кузнецова, который пройдет в его родном городе в июне и на котором он планирует выполнить норматив мастера спорта.

Успешно начали спортивный сезон желтоводские легкоатлеты. На чемпионате страны по легкоатлетическому кроссу, который проводился в Цюрихпинске, воспитанники тренера Н. П. Деревянчука — А. Пешкова и Р. Романенко завоевали две медали.

Аня — золотую на дистанции четыре километра, а Роман — серебряную на дистанции вдвое длиннее. Причем золотая медаль А. Пешковой — вторая, завоеванная на всеукраинских соревнованиях. В январе она стала победительницей Кубка Украины в закрытом помещении в беге на три километра.

Рекорды желтоводских ветеранов

В этом году Восточный горнообогатительный комбинат отметил свое шестидесятилетие. И спортсмены-ветераны, в разные годы отдавшие немало сил родному предприятию, готовятся встретить юбилей спортивными

победами. Вот всего несколько коротких сообщений.

В криворожском бассейне «Молодость» проведен чемпионат Украины по плаванию среди ветеранов «Мастерс».

Успешно выступили на этих соревнованиях пловцы ВостГОКа. В их активе — 12 золотых и по четыре серебряных и бронзовых медалей, которые завоевали Д. Окунев, А. Саенко, В. Николаев, О. Коваленко, И. Пусева, А. Бидаш, А. Осипчук, А. Волков.

Парадовали и тяжелоатлеты-ветераны. Владимир Наголюк на открытом чемпионате Украины по пауэрлифтингу стал первым в возрастной группе старше 60 лет и при этом установил три мировых рекорда — в приседе, становой тяге и сумме троеборья.

Его земляк, механик гидрометаллургического завода Валерий Литовченко, стал чемпионом в категории до 90 кг и обновил пять рекордов страны для ветеранов.

Старейшая спортсменка Атомпрофсоюза, которая отметит в этом году свое 85-летие, Владлена Кокина успешно выступила на чемпионате страны по легкой атлетике среди ветеранов. Она стала победительницей в беге на 1500 и 3000 метров и при этом установила два рекорда Украины для спортсменок старше 85 лет.

К тому же, Владлена Яковлевна уже успела в этом году принять участие в четырех легкоатлетических пробегах — в Херсоне, Чернигове, Славутиче и Беларуси.

Подготовил Николай МЕРКУШЕВ

Южноукраинский боксер едет покорять европейский ринг!

Одним из 13-ти боксеров-представителей Украины на Чемпионате Европы, который пройдет в июне в столице Венгрии Будапеште, станет 16-летний южноукраинец, Евгений Югай.

Это право он заслужил, проведя четыре боя и став победителем VI Летних юношеских спортивных игр Украины по боксу, которые проходили в Энергодаре в апреле, в весовой категории до 52 кг. В финале противник Евгения, энергодарец Стас Гоцько, не вышел на ринг из-за травмы руки, таким образом, уступив пальму первенства нашему боксеру. «Не обидно, что боя, по сути, не было?» — спрашиваем у нашего героя. — «Я все равно бы победил. Был на все сто уверен в своей победе».

В апреле Евгений уезжал в Крым, чтобы на последних перед Чемпионатом Европы сборах получить заряд бодрости и советы опытных тренеров. А дальше — Будапешт, где ему предстоит собраться в кулак всю свою волю и еще на

один шаг приблизиться к славе своего кумира, легендарного Кости Цзю, а также оправдать надежды своих родителей, которые поддерживают его и будут очень за него переживать.

Следующей вехой в его спортивной карьере должен стать Чемпионат мира, который в этом году пройдет в столице Казахстана Астане в июле.

Решением клуба бокса Евгению Югаю за победу в Летних играх была выделена премия в размере 1000 грн. и ежемесячная стипендия в размере 200 грн. За счет спорткомплекса «Олимп» он будет полностью экипирован для участия в чемпионатах.

Такая яркая победа, такой прекрасный пример воли и упорства, как отметил старший тренер клуба бокса Николай Борец, перед началом больших сборов, на базе отделения бокса ККСС «Олимп», несомненно, должны вдохновить друзей Евгения на отличные результаты и добавить им боевого соревновательного духа.

Елена БОНДАРЕНКО

АТОМНІ ТАЛАНТИ

РОСІЙСЬКИЙ «ТВЕЛ» ТА «ЕНЕРГОАТОМ»
ШУКАЮТЬ ТАЛАНТИ СЕРЕД
СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Підтримати талановиту молодь, залучити її до науково-дослідної роботи — таке завдання ставлять перед собою організатори конкурсу «Атомна енергетика», в якому братимуть участь студенти трьох профільних вузів України.

У березні на кафедрі теплоенергетичного факультету НТТУ «КПІ» відбулася презентація конкурсу, започаткованого російською паливною компанією «ТВЕЛ» та українським ДП НАЕК «Енергетом». Мета конкурсу — підтримка та заохочення обдарованих студентів, активізація наукової діяльності студентів та зміцнення і розширення українсько-російського співробітництва в атомній галузі.

Із вступним словом та побажаннями гідних результатів до майбутніх атомників звернувся заступник виконавчого директора з кадрів, праці та соціальних питань «Енергоатома» Владислав Янішевський. Промови конкурсу докладно розповів студентам виконавчий директор зі зв'язків з громадськістю паливної компанії «ТВЕЛ» Іван Дибов.

Як повідомили організатори, підбиття підсумків конкурсу та оголошення результатів заплановане на вересень 2011 року, переможців чекають цінні призи та поїздка на провідне підприємство з виробництва ядерного палива — ВАТ «Машинобудівний завод», який входить до складу ПК «ТВЕЛ». Найцікавіші студентські роботи будуть опубліковані у спеціальній збірці, випущеній за підсумками конкурсу.

У ЮЖНОУКРАЇНСЬКУ ЗАВЕРШЕНО
ВІДБІРКОВИЙ ЕТАП КОНКУРСУ МАЛЮНКІВ

У квітні в Южноукраїнську підбито підсумки першого етапу дитячо-юнацького конкурсу «АЕС — добробут — Батьківщина» в жанрі «малюнок». Цього року він присвячується 20-річчю незалежності України та 15-й річниці створення компанії «Енергоатом», яка традиційно виступає організатором щорічного творчого змагання юних художників.

Кращі роботи южноукраїнських живописців-початківців визначало спеціальне журі, до складу якого входили професійні художники, представники міського управління освіти, відділу роботи з громадськістю та ЗМІ ВП ЮУАЕС, а також профспілкового комітету та організації молоді Южноукраїнської об'єднаної організації профспілки. З 27 малюнків, поданих на конкурс юними художниками у двох вікових групах (10–13 років і 14–17 років), відібрано шість кращих. Їх автори стали переможцями відбіркового етапу і нагороджені триденною поїздкою до Києва. На екскурсію до столиці потрапили Світлана Цуркан, Карі-

на Адилханян, Аліна Матюхіна, Кирило Лі, Анна Стефанська та Катерина Близнюк.

Конкурс проходить під егідою ДП НАЕК «Енергоатом» у рамках реалізації соціальної політики компанії. Його головна мета — сприяння творчому зростанню талановитої та обдарованої молоді. Другий етап конкурсу відбудеться в травні. До Києва з'їдуться автори кращих робіт з усіх міст-супутників АЕС. У фіналі буде визначено призерів у кожній віковій групі, а також володаря Гран-прі конкурсу.

ТВОРЧЕ ДОЗВІЛЛЯ МОЛОДІ АТОМПРОФСПІЛКИ

Праздник юмора, молодости и весны!

В Большом зале ЦНТКиД ГП «Восточный ГОК» в апреле собрались самые веселые и находчивые представители организаций молодежи Восточной объединенной организации профсоюза, чтобы принять участие в третьем конкурсе КВН. Мероприятие вызвало большой интерес у зрителей, которые заполнили весь зал в ожидании получить порцию веселья, позитива и хорошего настроения. И эти ожидания в полной мере оправдались!

В конкурсе приняли участие семь команд: «Хроники Нарнии» (ГП «УкрНИПИПромтехнологии»), «Без тельняшек и без шуток» (Ингульская шахта), «Реальная молодежь» (Управление, ИВЦ, ЖДЦ), «Моя любимая команда» (Смолинская шахта), «Восточный гарем» (СМСЧ-9), «All inclusive — Все включено» (РМЗ), «БУРАН» (ГМЗ).

Состоялось три конкурса: «Приветствие» — фристайл, в котором команды имели шанс произвести первое положительное впечатление на зрителей и жюри, «Фото-игра» — в данном конкурсе каждая команда готовила фотографию, которую в юмористической форме должны были прокомментировать соперники. И завершал КВН музыкальный конкурс на тему «С мечтой по жизни».

Оценивало выступление команд жюри во главе с Борисом Филипповым, председателем ВООП, который в начале конкурса обратился к участникам с приветственным словом и пожелал победы сильнейшим. Достойную конкуренцию Александру Маслякову в плане ведения КВН составила Кристина Белоус, председатель ОМ ВООП.

Подготовка к конкурсу проводилась в сжатые сроки, буквально в течение месяца ребятам предстояло немало сделать. Репетиции проходили в свободное от работы время, командам порой было очень трудно собраться в полном составе: кто-то уезжал в командировку, у кого-то не совпадали смены. Плюс — многих дома ждали жены или мужья, дети...

Если современная жизнь многих вынуждает быть находчивыми, то не всем при этом удается быть веселыми. Заставить людей смеяться — задача не из легких. И чтобы выступить достойно, нашим веселым и находчивым ребятам необходимо было: написать сценарий, распределить роли, выучить текст, отработать каждое движение, отрепетировать каждую фразу, продумать костюмы для выступления и, в конце концов, научиться не бояться большой

сцены и правильно держать микрофоны в руках... Все эти премудрости пришлось постигать горнорабочим, инженерам, слесарям, медикам, юристам, строителям и другим представителям отнюдь не самых творческих профессий.

сией, многие из которых впервые в жизни играли в КВН. В результате получилось замечательное шоу, настоящий праздник юмора, весны и молодости! Ребята удачно сменили цех на сцену, станок — на микрофон.

Шутки лились рекой, зал то и дело взрывался от хохота. Юмор был на разные темы — и производственные, и житейские. Ребята с определенной долей иронии затронули проблемные моменты в жизни своих предприятий и профсоюза. Просто невозможно процитировать все искрометные шутки и описать все смешные моменты. Скажу одно: в каждой команде была своя изюминка, которую оценили зрители. Ну а уровень подготов-

ки показали результаты конкурса.

Конкуренция была сильной, и буквально до последних минут игры никто не мог предположить, каким будет ее результат. По итогам двух конкурсов лидировали «Хроники Нарнии» и «Моя любимая команда», которые набрали одинаковое количество баллов. После музыкального конкурса участники и болельщики с нетерпением ожидали объявления оценок жюри. И вот сюрприз: каждый из пяти членов жюри поставил оценку «5» и одной, и второй команде. Такой неожиданный поворот событий никто не мог предсказать. Соответственно был предусмотрен только один кубок за занятое первое место, и, что самое главное,

команда-победительница получила право представлять ОМ ВООП на VI конкурсе КВН Организации молодежи Атомпрофсоюза Украины, который пройдет в мае в г. Нетешине. Чтобы разрешить сложившуюся ситуацию, жюри рассматривало вариант проведения дополнительного конкурса (эдакого пенальти) для двух команд, чтобы выбрать сильнейшую. Но, пойдя навстречу пожеланиями команд и болельщиков, Борис Филиппов огласил вердикт: в Нетешин поедут обе команды — УкрНИПИПромтехнологии и Смолинской шахты!

На втором месте оказались команды «Без тельняшек и без шуток» и «All inclusive — Все включено», на третьем — «Реальная молодежь».

Команды-призеры были поощрены денежными премиями от ВООП, а также получили памятные кубки, изготовленные участком художественной керамики комбината. После завершения конкурса его участники отравились на торжественный ужин в столовую «Центральную», где продолжили дружеское общение. Победители принимали поздравления от соперников, ребята делились впечатлениями от игры, с хохотом вспоминали отдельные яркие моменты. Кристина Белоус и Наталья Зотикова подготовили и провели интересную развлекательно-игровую программу. Шутки, веселье и смех не смолкали целый вечер. Царила теплая, дружественная атмосфера. Участники высказывали мнение, что подобные мероприятия позволяют не только проявить свои способности, но и объединить вместе членов организаций молодежи различных подразделений и предприятий.

Елена БОРОВКОВА,
фото Михаила СТЕПАНЯНА

АТОМНЕ МІСТО: ЗУСТРІЧ З ПРЕКРАСИМ

ЗАЭС — ценителям фотоискусства

Благодаря инициативе энергодарского фотоклуба «Скифия» (председатель Олег Гумовский) и при поддержке администрации Запорожской АЭС в КДЦ «Молодежный» проходит фотовыставка с международным конкурсом «Фотовернисаж на Покрову» (г. Ривное).

Для ценителей фото эта выставка — долгожданное событие. Хочется и нужно воспитываться на лучших образцах, получивших мировое признание. На выставке представлено 40 фотографий, небольшая часть из тех, которые по признанию компетентного жюри вошли в число лучших.

Были надежды, что в этот раз и энергодарские фотографы примут участие в супермасштабном фотопроекте, но, увы... Председатель фотоклуба «Скифия» Олег Гумовский скромно оценивает их шансы, говорит, что международный уровень предъявляет к фото очень высокие требования. Судите сами, для участия в фотовернисаже 377 авторов из 49 стран мира прислали 3754 фотоработы. Из них лишь 320 вошли в число лучших. Кроме того, за участие в конкурсе в каждой номинации нужно оплачивать входной взнос в евро. Скорее всего, материальные издержки и являются главным сдерживающим фактором для наших фотографов.

Тем не менее, интересно узнать, что среди победителей международного фотоконкурса есть и наши соотечественники из Львова, Сум, Луцка.

Фотовыставку можно посетить бесплатно. Она — подарок ЗАЭС ценителям фотоискусства.

Уровень подачи материала потрясает! Каждый снимок живой, динамичный, захватывающий! И самое интересное, что это подлинники, именно эти фотографии были представлены на международном фотоконкурсе в Ривное, потом их посмотрел Киев, а теперь они радуют Энергодар.

Юлия ТКАЧУК
Фото с выставки

КОРИСНО ЗНАТИ

ОСЕЛЕДЕЦЬ І... ОБЛИЧЧЯ

Вибір з усього рибного асортименту ліг на оселедець не випадково. По-перше, ця риба — одна з найдешевших. А по-друге, норвезький оселедець має цілий арсенал корисних речовин, які сприятливо впливають на здоров'я, зовнішність і самопочуття людини.

• Доведено, що жирні кислоти омега-3, які містяться в оселедці, покращують стан шкіри. При регулярному вживанні оселедця двічі-тричі рази на тиждень шкіра стає помітно здоровішою і молодшою на вигляд.

• Вітамін D, який міститься в норвезькому оселедцеві в надлишку, зменшує ризик серцевих захворювань на 30%.

• Оселедець допомагає скинути вагу, а також захищає організм від хронічних захворювань, покращує стан волосся і нігтів.

ЯКІ ПРОДУКТИ ВИВОДЯТЬ ТОКСИНИ

Можна жити і все життя лікуватись. А можна харчуватись так, щоб не лікуватись ніколи, а залишатись усе життя здоровим. Для цього слід лише знати, що вживали наші предки для процвітання здорової нації.

Починайте свій день зі склянки очищеної води, в яку додайте сік свіжого лимона, корицю та дрібку кейнського червоного перцю. Такий коктейль — дуже корисний. Лимон розвантажує печінку і очищує кров, прискорює переварювання жирів і білків, а також допомагає організму краще засвоювати мінерали. Кейнський перець збільшує потовиділення та в природний спосіб виводить токсини, кориця регулює рівень цукру в крові.

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41 каб. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ПП «Трейд інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірною